

แผนการจัดการเรียนรู้
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักย่อมมีทุกข์)

โดย

นางสาวเกษราภรณ์ ปัญญา
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ

โรงเรียนสตรีศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักยอมมีทุกข์) เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด ม. 5/3 วิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การศึกษาวรรณคดีเรื่องมัทนะพาธา ซึ่งเป็นบทละครพูดคำฉันท์และเป็นพระราชนิพนธ์ใน พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษาประวัติผู้สร้างสรรค์เพื่อเชื่อมโยงกับ เจตนารมณ์ในการแต่ง รวมถึงการทำความเข้าใจลักษณะและกฎเกณฑ์การบังคับของคำประพันธ์ประเภท ฉันท์ ที่ประกอบด้วย ครูและลหุ เพื่อให้สามารถอ่าน ดีความ และวิเคราะห์คุณค่าของวรรณคดีได้อย่างลึกซึ้งและ ถูกต้องตามแบบแผน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถสรุปประวัติและพระราชกรณียกิจด้านวรรณกรรมของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ (K)
2. นักเรียนสามารถอธิบายและระบุลักษณะบังคับของคำประพันธ์ประเภทฉันท์ที่ใช้ในเรื่องมัทนะพาธา ได้อย่างถูกต้อง (K)
3. นักเรียนสามารถใช้ทักษะการสืบค้นและทำงานกลุ่มในการสรุปแผนผังบังคับของฉันท์ (P)
4. นักเรียนเห็นคุณค่าของวรรณคดีไทยในฐานะมรดกทางภาษาและวัฒนธรรม และมีความมุ่งมั่นในการ ใฝ่หาความรู้ (A)

4. สาระการเรียนรู้

- ประวัติและพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
- ความเป็นมาและจุดมุ่งหมายในการพระราชนิพนธ์บทละครพูดคำฉันท์เรื่อง มัทนะพาธา
- ลักษณะและกฎเกณฑ์บังคับของคำประพันธ์ประเภท ฉันท์ (เน้น ครู-ลหุ และสัมผัส)

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ (ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ 5 ขั้น)

ขั้นนำ

1. ครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการถามตอบเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ไทยผู้ทรงมีพระปรีชาสามารถด้าน วรรณกรรม (นำไปสู่รัชกาลที่ 6)
2. นำเสนอภาพ/คลิปสั้นๆ เกี่ยวกับผลงานวรรณกรรมที่สำคัญของพระองค์ เพื่อเชื่อมโยงไปยังเรื่อง มัทนะพาธา และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในวันนี้

ขั้นสอน

1. ครูบรรยายสรุปประวัติผู้แต่งและที่มาของเรื่อง โดยเน้นให้เห็นว่าเรื่องนี้เป็นวรรณคดีที่แปลกใหม่ในยุคนี้ (บทละครพูดคำฉันท์)
2. ครูทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับคำประพันธ์ประเภท "ฉันท์" และอธิบายอย่างละเอียดถึงหลักการ ครุ-ลหุ พร้อมยกตัวอย่างคำและการออกเสียง
3. ให้นักเรียนค้นคว้าลักษณะบังคับ (แผนผัง) ของฉันท์ชนิดที่ปรากฏในเรื่อง เช่น อินทวิเชียรฉันท์ 11, วสันตดิถีฉันท์ 14

ขั้นฝึก

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม (กลุ่มละ 4-5 คน) โดยให้แต่ละกลุ่มรับผิดชอบสรุปแผนผังบังคับของฉันท์คนละ 1 ชนิดลงในกระดาษ/ใบงานที่กำหนด
2. นักเรียนฝึกวิเคราะห์ตัวอย่างบทประพันธ์สั้นๆ ที่ครูแจก โดยให้วงกลมคำที่เป็น ครุ และขีดเส้นใต้คำที่เป็น ลหุ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเรื่องการออกเสียงและกฎเกณฑ์

ขั้นสรุป

1. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลการสรุปแผนผังบังคับของฉันท์ที่ได้รับมอบหมายอย่างรวดเร็ว
2. ครูสรุปทบทวนความรู้สำคัญประจำชั่วโมง เพื่อยืนยันความเข้าใจของนักเรียน ทั้งด้านผู้แต่ง (รัชกาลที่ 6) และลักษณะคำประพันธ์ (ฉันท์: ครุ/ลหุ)

ขั้นประยุกต์ ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง (อินทวิเชียรฉันท์) ที่ครูถ่ายเอกสารให้เป็น การบ้าน และเขียนอธิบายความรู้สึกที่ได้รับจากการอ่าน เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเรียนในชั่วโมงถัดไป

6. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

- หนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ชั้น ม.5 และบทละครพูดคำฉันท์เรื่อง มัทนะพาธา
- บทสรุป/ใบความรู้ เรื่องประวัติรัชกาลที่ ๖ และแผนผังบังคับของฉันท์
- สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (PowerPoint/ภาพถ่าย/คลิปวิดีโอ)

7. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K)	การซักถามตอบคำถาม ในชั้นเรียนและการตรวจ ใบงานสรุปฉันท์	แบบสังเกตการตอบ คำถาม/ใบงานกลุ่ม	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 70
ด้านทักษะ (P)	สังเกตทักษะการสืบค้น และสรุปข้อมูลจากการ ทำงานกลุ่ม	แบบประเมินทักษะการ ทำงานกลุ่ม	ผ่านในระดับดีขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะ (A)	สังเกตพฤติกรรมการมี ส่วนร่วม ความสนใจ และการใฝ่รู้	แบบสังเกตพฤติกรรม รายบุคคล	ผ่านในระดับดีขึ้นไป

บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่องประวัติผู้แต่งและลักษณะคำประพันธ์ เวลา 1 ชั่วโมง

๑. การจัดการเรียนรู้

- ☐ สอนได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ มีตัวชี้วัด/จุดประสงค์ K P A
- ☐ มีการบูรณาการด้านคุณธรรม/การด้านทุจริต/หน้าที่พลเมือง/หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ☐ สอนไม่ได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจาก

.....

.....

๒. การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

- ☐ จำนวนนักเรียนที่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ
- ☐ จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ

๓. ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

- 1
- 2
- 3

๔. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

๕. แนวทางแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางธัญญรัตน์ ทมอนันต์)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

 ใบงานวิชาภาษาไทย ม.5 เรื่อง มัทนะพาธา

ชื่อชั้นม.5 /เลขที่

คำชี้แจง:ให้นักเรียนอ่านคำถามแต่ละข้ออย่างตั้งใจ และตอบโดยใช้ความเข้าใจ พร้อมสอดแทรกความคิดเห็นหรือการวิเคราะห์ของตนเองได้

1. จากประวัติของผู้แต่ง "มัทนะพาธา" คุณคิดว่าบุคลิกภาพหรือภูมิหลังของผู้แต่งมีผลต่อนิยายอย่างไร
2. นักเรียนมองเห็นแง่คิดหรือข้อคิดอะไรจากเรื่องมัทนะพาธา ที่สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้
3. ลักษณะคำประพันธ์ในเรื่องนี้เป็นบทละครพูดร้อยกรอง คุณคิดว่ารูปแบบนี้ส่งผลต่อการถ่ายทอดอารมณ์ของตัวละครอย่างไร
4. นักเรียนคิดว่าเหตุใด "มัทนา" จึงถูกสาปให้กลายเป็นดอกกุหลาบ มีนัยทางวรรณกรรมหรือไม่
5. วิเคราะห์ความรู้สึกของ "ท้าวมัทนราช" ต่อมัทนา และความขัดแย้งในใจของเขา
6. ในมุมมองของนักเรียน เรื่องมัทนะพาธาให้ภาพสะท้อนสังคมในยุคใด และมีประเด็นใดที่ยังสอดคล้องกับสังคมปัจจุบันบ้าง
7. ลักษณะการใช้ภาษาของผู้แต่งมีความโดดเด่นอย่างไร ยกตัวอย่างประกอบ
8. นักเรียนประทับใจฉากใดในเรื่องมากที่สุด เพราะอะไร
9. ถ้านักเรียนเป็นตัวละคร "มัทนา" นักเรียนจะตัดสินใจอย่างไรเมื่อเผชิญกับชะตากรรมของตน
10. นักเรียนคิดว่าเรื่องมัทนะพาธาควรได้รับการนำไปสร้างเป็นสื่อรูปแบบอื่นหรือไม่ เช่น ภาพยนตร์หรือละครเวที เพราะเหตุใด

เฉลย

1. ผู้แต่งคือ พระราชนิพนธ์ใน ร.6 ซึ่งทรงมีความสามารถด้านวรรณกรรม การใช้ภาษางดงาม จึงสะท้อนผ่านการดำเนินเรื่องและโวหาร
2. ข้อคิด: ความรักต้องมาพร้อมความเสียสละและยอมรับผลแห่งกรรม
3. คำประพันธ์ช่วยถ่ายทอดอารมณ์ได้ลึกซึ้ง ผ่านจังหวะของกลอนและบทสนทนา
4. ดอกกุหลาบอาจแทนความงามและความเปราะบางของมัทนา มินัยว่าความงามนำมาซึ่งความอาภัพ
5. ท้าวมัทนารู้สึกผิดและเสียใจ แต่ในฐานะกษัตริย์ก็ต้องรักษาคำสัตย์
6. สะท้อนสังคมชายเป็นใหญ่ และประเด็นกรรมสนองคนทำผิด ซึ่งยังสัมพันธ์กับสังคมปัจจุบัน
7. ใช้ถ้อยคำสละสลวย เช่น “เจ้างามดั่งจันทร์กระจ่างนภา” ทำให้ผู้อ่านซาบซึ้ง
8. ฉากที่มัทนาแปรเปลี่ยนกลับเป็นดอกกุหลาบ สะท้อนใจและแฝงปรัชญา
9. นักเรียนอาจตอบหลากหลาย เช่น “เลือกยอมรับชะตากรรมเพราะเชื่อในผลของกรรม”
10. ควรสร้างเป็นละครเวที เพราะเนื้อเรื่องลึกซึ้งและมีฉากที่น่าประทับใจ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักยอมมีทุกข์) เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด ม. 5/2 วิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ
มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด...

ตัวชี้วัด ม. 5/2 ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การทราบเรื่องย่อโดยรวมของบทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะพาธาตั้งแต่ต้น จะช่วยให้นักเรียนเห็นภาพรวมของโครงเรื่อง ความขัดแย้ง และพัฒนาการของตัวละครหลักได้อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการวิเคราะห์แก่นเรื่อง (ความทุกข์เพราะความรัก) และประเมินคุณค่าในเชิงวิจารณ์ต่อไป

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถสรุปเรื่องย่อของบทละครพูดเรื่องมัทนะพาธาตามลำดับเหตุการณ์สำคัญได้ (K)
2. นักเรียนสามารถเขียนผังมโนทัศน์ (Mind Mapping) สรุปเรื่องย่อและระบุตัวละครหลักพร้อมความสัมพันธ์ได้อย่างเป็นระบบ(P)
3. นักเรียนเห็นความสำคัญของการสรุปใจความสำคัญของเรื่อง และมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย(A)

4. สาระการเรียนรู้

- โครงเรื่องโดยย่อของมัทนะพาธา (เหตุการณ์สำคัญ 5 องค์)
- การวิเคราะห์ตัวละครหลักและรอง (สุเทษณ์, มัทนา, มายาวิน, ชัยเสน, จันทิ)
- การเขียนผังมโนทัศน์เพื่อสรุปเรื่องย่อ

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูทบทวนความรู้เดิมเรื่องผู้แต่ง (รัชกาลที่ 6) และคำประพันธ์ (ฉันท์: ครุ-ลหุ) โดยการสุ่มถามนักเรียน
2. ตั้งคำถาม "จากชื่อเรื่อง มัทนะพาธา มีรักยอมมีทุกข์ นักเรียนคิดว่าอะไรคือสาเหตุที่ทำให้ความรักในเรื่องนี้นำมาซึ่งความทุกข์?" เพื่อกระตุ้นให้คาดการณ์เรื่องราว
3. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ของชั่วโมง เพื่อสรุปเรื่องย่อทั้งหมดของวรรณคดี

ขั้นตอน

1. กิจกรรม "เรื่องเล่า 5 องค์" ครูใช้สื่อภาพประกอบ หรือแผนภูมิสรุปเนื้อเรื่องอย่างรวดเร็ว ตั้งแต่ต้นจนจบ (เน้นเหตุการณ์สำคัญในแต่ละองค์)
2. ครูเน้นย้ำความสัมพันธ์ของตัวละครที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งหลักของเรื่อง (รักสามเส้าในโลกมนุษย์)
3. มอบหมายงานกลุ่ม ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 4-5 คน และมอบหมายให้จัดทำ "ใบงานที่ 2 ผังมโนทัศน์เรื่องย่อ มัทนะพาธา"
4. นักเรียนในกลุ่มช่วยกันระดมสมองและเขียนผังมโนทัศน์ (Mind Mapping) สรุปเรื่องย่อ โดยกำหนดหัวข้อหลัก 3 ส่วน 1) ตัวละครหลักและความสัมพันธ์, 2) ลำดับเหตุการณ์สำคัญ (องค์ 1-5), 3) แก่นเรื่อง/ข้อคิดเบื้องต้น

ขั้นสรุป

1. ครูสุ่มตัวแทนกลุ่ม 1-2 กลุ่ม ให้ออกมานำเสนอผังมโนทัศน์สรุปเรื่องย่อของกลุ่มตนเองหน้าชั้นเรียน
2. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในผังมโนทัศน์ และสรุปภาพรวมของเรื่องย่ออีกครั้ง เพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนทุกคนมีความเข้าใจตรงกัน

การวัดและประเมินผล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของ ใบงานที่ 2 ผังมโนทัศน์เรื่องย่อ มัทนะพาธา
2. มอบหมายงาน ให้นักเรียนเตรียมอ่าน/ทบทวนเนื้อหาบทเจรจาในองค์ที่ 1 เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการวิเคราะห์บุคลิกตัวละครในช่วงโม่งถัดไป

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- หนังสือเรียน/บทละครพูดคำฉันท์เรื่อง มัทนะพาธา
- สื่อนำเสนอ (PowerPoint) สรุปเรื่องย่อแบบแผนผัง
- ใบงานที่ 2 ผังมโนทัศน์เรื่องย่อ มัทนะพาธา
- กระดาษโปสเตอร์/ปากกาสี (สำหรับกิจกรรมกลุ่ม)

7. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K)	ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในผังมโนทัศน์	ใบงานที่ 2	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70
ด้านทักษะ (P)	ประเมินทักษะการสรุปและเขียนผังมโนทัศน์	เกณฑ์การประเมินใบงาน	ผ่านในระดับดีขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะ (A)	สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและความรับผิดชอบ	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านในระดับดีขึ้นไป

ใบงานที่ 2 ผังมโนทัศน์เรื่องย่อ มัทนะพาธา

คำชี้แจง: ให้นักเรียนระดมความคิดและสร้างผังมโนทัศน์ (Mind Mapping) สรุปเรื่องย่อบทละครพูดคำฉันท์
เรื่องมัทนะพาธา

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 2 ผังมโนทัศน์เรื่องย่อ มัทนะพาธา

ประเด็นการประเมิน	4 คะแนน (ดีมาก)	3 คะแนน (ดี)	2 คะแนน (พอใช้)	1 คะแนน (ต้องปรับปรุง)
1. ความถูกต้องของเนื้อหา (K)	สรุปเรื่องย่อและระบุตัวละคร/เหตุการณ์สำคัญได้ถูกต้อง ครบถ้วนตามลำดับ	สรุปเรื่องย่อได้ถูกต้อง แต่มีรายละเอียดบางส่วนตกหล่น	สรุปเรื่องย่อได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ แต่ลำดับเหตุการณ์สับสนหรือตกหล่นมาก	สรุปเรื่องย่อผิดพลาดและไม่ครอบคลุมเหตุการณ์สำคัญ
2. ทักษะการเขียนผังมโนทัศน์ (P)	มีการจัดวางผังเป็นระบบ, มีการโยงใยอย่างสมเหตุสมผล, ใช้คำสรุปที่กระชับและน่าสนใจ	จัดวางผังเป็นระบบดี, มีการโยงใยชัดเจน, ใช้คำสรุปได้ดี	การจัดวางผังขาดความเป็นระบบ, การโยงใยไม่ชัดเจนในบางส่วน	การจัดวางผังไม่เป็นระบบอย่างมาก ทำให้ยากต่อการทำความเข้าใจ
3. ความคิดสร้างสรรค์และความสะอาด (P/A)	ผังมีความสวยงาม, ใช้สีและภาพประกอบดึงดูดความสนใจ, สะอาดเรียบร้อย	ผังมีความสวยงามและสะอาดเรียบร้อย	ผังมีความเรียบร้อยดี แต่ขาดองค์ประกอบของความน่าสนใจและสีสัน	ผังไม่สะอาดเรียบร้อย และขาดความคิดสร้างสรรค์ในการนำเสนอ

บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้
วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักย่อมมีทุกข์) เวลา 12 ชั่วโมง
เรื่อง..... เวลา 1 ชั่วโมง

1. การจัดการเรียนรู้

- ☐ สอนได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ มีตัวชี้วัด/จุดประสงค์ K P A
☐ มีการบูรณาการด้านคุณธรรม/การต้านทุจริต/หน้าที่พลเมือง/หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
☐ สอนไม่ได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจาก

2. การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

- ☐ จำนวนนักเรียนที่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ
☐ จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ

3. ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

- 1
2
3

4. ปัญหาและอุปสรรค

5. แนวทางแก้ไขปัญหา

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเกษราภรณ์ ปัญยาง)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักยอมมีทุกข์) เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด ม. 5/3 วิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

มัทนะพาธาเป็นบทละครที่ถ่ายทอดแก่นเรื่องเกี่ยวกับ "ความทุกข์เพราะความรัก" ผ่านการกระทำและการตัดสินใจที่ผิดพลาดของตัวละคร การสังเคราะห์ข้อคิดจากพฤติกรรมของตัวละคร (เช่น ความลุ่มหลง การใช้อำนาจ ความอิจฉาริษยา) จึงเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนสามารถนำหลักธรรมหรือแนวทางการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องไปปรับใช้และแก้ปัญหาในสถานการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับความรัก ความสัมพันธ์ และการใช้ชีวิตในสังคม

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถระบุและสังเคราะห์ข้อคิดสำคัญจากเรื่องมัทนะพาธาได้มากกว่า 3 ประเด็น(K)
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์สมมติ และเสนอแนวทางประยุกต์ใช้ข้อคิดจากเรื่องเพื่อแก้ปัญหาในชีวิตจริงได้อย่างมีเหตุผล (P)
3. นักเรียนเห็นคุณค่าของวรรณคดีและนำข้อคิดที่ได้ไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาตนเอง(A)

4. สาระการเรียนรู้

- การสังเคราะห์ข้อคิดจากพฤติกรรมตัวละคร (สุเทษณ์, มัทนา ชัยเสน จันทิ)
- ข้อคิดที่เกี่ยวข้องกับความรัก ความลุ่มหลง และการใช้อำนาจ
- หลักการประยุกต์ใช้ข้อคิด/คติธรรมจากวรรณคดีเพื่อการดำเนินชีวิตอย่างมีเหตุผล

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูทบทวนเรื่องย่อและแก่นเรื่อง "มีรักยอมมีทุกข์" จากชั่วโมงที่ 2
2. ตั้งคำถามกระตุ้นความคิด "จากชะตากรรมของมัทนาและสุเทษณ์ หากคุณเป็นเพื่อนของพวกเขา คุณจะให้ข้อคิด คำแนะนำอะไรเพื่อไม่ให้เรื่องจบลงด้วยความทุกข์

ขั้นสอน

1. กิจกรรม "ตัวละครสอนอะไร" ครูนำอภิปรายโดยเจาะลึกพฤติกรรมตัวละครและข้อคิดที่ได้รับ
 - สุเทษณ์ การใช้อำนาจและความลุ่มหลง (ข้อคิด การปล่อยวาง/ความรักที่แท้จริง)
 - มัทนา การยึดมั่นในรักเดียว (ข้อคิด ความซื่อสัตย์/การเผชิญหน้ากับชะตากรรม)

- จัณตี ความอิจฉาริษยา (ข้อคิด ผลร้ายของการริษยา/การครองสติ)
- 2. มอบหมายใบงานเดี่ยว แจก ใบงานที่ 3 สังเคราะห์ข้อคิดและแนวทางการแก้ปัญหา
- 3. นักเรียนปฏิบัติ ให้นักเรียนแต่ละคนวิเคราะห์และเลือกข้อคิดที่สำคัญที่สุด 1-2 ข้อ จากนั้นเขียนอธิบายวิธีการนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหความสัมพันธ์หรือปัญหาชีวิตจริงของตนเอง/เพื่อน/สังคม

ขั้นสรุป

1. กิจกรรม "ข้อคิดหนึ่งนาที" ครูสุ่มนักเรียน 3-4 คน ให้นำเสนอข้อคิดที่ตนเองเลือกและวิธีการประยุกต์ใช้สั้น ๆ
2. ครูและนักเรียนสรุปร่วมกันว่า วรรณคดีไม่ได้ให้เพียงความบันเทิง แต่ยังเป็น "กระจกส่องชีวิต" ที่สอนให้เรารู้จักสติและปัญญาในการใช้ชีวิต

การวัดและประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องและคุณภาพของการสังเคราะห์ข้อคิดใน ใบงานที่ 3
2. มอบหมายงาน ให้นักเรียนเตรียมอ่านทบทวนเนื้อหาบทเจรจาในองค์ที่ 1-2 เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการวิเคราะห์วรรณศิลป์ในชั่วโมงถัดไป

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- หนังสือเรียน/บทละครพูดคำฉันท์เรื่อง มัทนะพาธา
- ตารางสรุป/แผนผังข้อคิดจากตัวละคร
- ใบงานที่ 3 สังเคราะห์ข้อคิดและแนวทางการแก้ปัญหา

7. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K)	ตรวจสอบการระบุและสังเคราะห์ข้อคิดสำคัญ	ใบงานที่ 3	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70
ด้านทักษะ (P)	ประเมินทักษะการวิเคราะห์และประยุกต์ใช้ข้อคิด	เกณฑ์การประเมินใบงาน	ผ่านในระดับดีขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะ (A)	สังเกตพฤติกรรมการอภิปรายและการเห็นคุณค่าวรรณคดี	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านในระดับดีขึ้นไป

ใบงานที่ 3 สังเคราะห์ข้อคิดและแนวทางการแก้ปัญหา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านวิเคราะห์เรื่องมัทนะพาธา แล้วตอบคำถามต่อไปนี้อย่างละเอียดและเป็นเหตุเป็นผล
(คะแนนเต็ม 12 คะแนน)

1. นักเรียนคิดว่าข้อผิดพลาดที่ร้ายแรงที่สุดของตัวละครใดที่นำไปสู่ความทุกข์ทั้งหมดในเรื่อง และข้อคิดที่สำคัญที่สุดจากพฤติกรรมของตัวละครนั้นคืออะไร

.....

.....

.....

.....

2. จงเลือกข้อคิดจากเรื่องมัทนะพาธา 1 ข้อ และยกตัวอย่างสถานการณ์ในชีวิตประจำวันของนักเรียน (เช่น ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน/คนรัก/ครอบครัว) พร้อมเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้ข้อคิดนั้นเพื่อแก้ไขปัญหามีสติและปัญญา

.....

.....

.....

.....

3.จากการเรียนเรื่องมัทนะพาธา นักเรียนจะนำความรู้/ข้อคิดไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาตนเองในด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 3 สังเคราะห์ข้อคิดและแนวทางการแก้ปัญหา

ประเด็นการประเมิน	4 คะแนน (ดีมาก)	3 คะแนน (ดี)	2 คะแนน (พอใช้)	1 คะแนน (ต้องปรับปรุง)
1. การสังเคราะห์ข้อคิด (K)	ระบุตัวละครและข้อคิดได้อย่างชัดเจน, มีการเชื่อมโยงกับเนื้อเรื่องอย่างสมเหตุสมผล	ระบุตัวละครและข้อคิดได้ถูกต้อง แต่การเชื่อมโยงกับเนื้อเรื่องยังไม่ลึกซึ้ง	ระบุข้อคิดได้ แต่การเชื่อมโยงกับตัวละครและเนื้อเรื่องค่อนข้างสับสนหรือไม่ชัดเจน	ระบุข้อคิดผิดพลาดหรือไม่ตรงประเด็น
2. ทักษะการประยุกต์ใช้ (P)	ยกตัวอย่างสถานการณ์จริงที่ชัดเจน, เสนอแนวทางการประยุกต์ใช้ข้อคิดเพื่อแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีเหตุผลหนักแน่น	ยกตัวอย่างสถานการณ์ได้ดี, เสนอแนวทางประยุกต์ใช้ได้ แต่เหตุผลประกอบยังไม่หนักแน่นพอ	การยกตัวอย่างสถานการณ์ยังคลุมเครือ, แนวทางการประยุกต์ใช้ยังไม่สอดคล้องกับข้อคิดที่เลือก	ไม่สามารถยกตัวอย่างและเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้ได้ถูกต้อง
3. การใช้ภาษาและการนำเสนอ (P)	ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์, เรียบเรียงประโยคสละสลวย, นำเสนอความคิดได้อย่างน่าสนใจ	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง, เรียบเรียงความคิดได้ชัดเจน	มีข้อผิดพลาดทางภาษาเล็กน้อย, การเรียบเรียงความคิดพอใช้	มีข้อผิดพลาดทางภาษามาก และการนำเสนอความคิดสับสน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนนรวม (เต็ม 12 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
10 - 12	ดีมาก
7 - 9	ดี
4 - 6	พอใช้ (ผ่านเกณฑ์)
1 - 3	ต้องปรับปรุง (ไม่ผ่านเกณฑ์)

บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักย่อมมีทุกข์) เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง..... เวลา 1 ชั่วโมง

1. การจัดการเรียนรู้

- ☐ สอนได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ มีตัวชี้วัด/จุดประสงค์ K P A
- ☐ มีการบูรณาการด้านคุณธรรม/การด้านทุจริต/หน้าที่พลเมือง/หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ☐ สอนไม่ได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจาก

.....

.....

2. การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

- ☐ จำนวนนักเรียนที่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ
- ☐ จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ

3. ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

- 1
- 2
- 3

4. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

5. แนวทางแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเกษราภรณ์ ปัญยาง)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักย่อมมีทุกข์) เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด ม. 5/2 พูดแสดงทรรศนะและประเมินเรื่องจากการฟังและการดู

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี...

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การแสดงทรรศนะ (Opinion) เป็นทักษะสำคัญในการสื่อสาร โดยเฉพาะการแสดงความคิดเห็นเชิง วิเคราะห์ต่อวรรณคดีหรือประเด็นทางสังคม การฝึกพูดแสดงทรรศนะจากประเด็นความขัดแย้งในเรื่องมัทนะพาธา จะช่วยให้นักเรียนสามารถแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และสามารถลำดับความคิดพร้อมยกเหตุผลประกอบ ทรรศนะของตนเองได้อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายหลักการพูดแสดงทรรศนะ (ข้อเท็จจริง + ข้อคิดเห็น + เหตุผล) ได้(K)
2. นักเรียนสามารถพูดแสดงทรรศนะต่อประเด็นที่กำหนดจากเรื่องมัทนะพาธาได้อย่างชัดเจนและมี เหตุผลประกอบ(P)
3. นักเรียนสามารถเขียนทรรศนะของตนเองลงในใบงานได้อย่างมีระบบ (P)
4. นักเรียนมีความกล้าในการแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์และเคารพทรรศนะที่แตกต่างของผู้อื่น(A)

4. สาระการเรียนรู้

ความหมายและองค์ประกอบของการแสดงทรรศนะ (ทฤษฎี ข้อสนับสนุน ข้อสรุป)
ประเด็นสำหรับแสดงทรรศนะจากมัทนะพาธา (เช่น การตัดสินใจของสุเทษณ์ การเลือกความรักของมัทนา)
มารยาทในการพูดแสดงทรรศนะและการรับฟัง

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูทบทวนข้อคิดจากชั่วโมงที่ 3 และเชื่อมโยงสู่ประเด็นความขัดแย้งในเรื่อง
2. ตั้งคำถาม "การตัดสินใจของใครในเรื่องนี้ที่คุณคิดว่า ผิดที่สุด และคุณจะทำอย่างไรให้ตัวละครใด นำเข้าสู่ การแสดงทรรศนะ
3. ครูอธิบายหลักการแสดงทรรศนะที่ดี (ต้องมีเหตุผลสนับสนุนเสมอ)

ขั้นสอน

1. ครูทบทวนองค์ประกอบของการแสดงทรรศนะ (ทฤษฎี/เหตุผล/ข้อสรุป)
2. ครูตั้งประเด็นวิจารณ์จากเรื่องมีทนะพาธา เช่น "การกระทำของสุเทษณ์เป็นความรักหรือความลุ่มหลงที่เห็นแก่ตัว" หรือ "มีทนะครวยอมรักสุเทษณ์ตั้งแต่แรกหรือไม่"
3. เตรียมใบงาน แจก ใบงานที่ 4 การแสดงทรรศนะจากวรรณคดี ให้นักเรียนเลือกประเด็น 1 ข้อ
4. กิจกรรม "คิดอย่างมีเหตุผล" ให้นักเรียนเขียนทรรศนะของตนเองพร้อมเหตุผลสนับสนุนลงในใบงาน
5. ฝึกพูด ให้นักเรียนกลุ่มเล็กฝึกพูดแสดงทรรศนะในกลุ่ม โดยให้สมาชิกคนอื่นทำหน้าที่เป็นผู้ประเมินเบื้องต้น

ขั้นสรุป

1. นำเสนอทรรศนะ ครูสุ่มนักเรียน 3-5 คน ให้ออกมาพูดแสดงทรรศนะต่อประเด็นที่ตนเองเลือก
2. ครูให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความชัดเจนของทรรศนะและความหนักแน่นของเหตุผล
3. สรุปความรู้เรื่องการพูดแสดงทรรศนะ และเน้นย้ำถึงมารยาทในการสื่อสารและการเคารพความเห็นต่าง

ต่าง

การวัดและประเมินผล

1. ประเมินจากการพูดแสดงทรรศนะในชั้นเรียน (P, A) 2. ตรวจสอบ ใบงานที่ 4 การแสดงทรรศนะจากวรรณคดี (K, P)

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- หนังสือเรียน/บทละครพูดคำฉันท์เรื่อง มีทนะพาธา
- แผ่นใส/PowerPoint สรุปหลักการพูดแสดงทรรศนะ
- ใบงานที่ 4 การแสดงทรรศนะจากวรรณคดี

7. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K)	ตรวจสอบองค์ประกอบของทรรศนะในใบงาน	ใบงานที่ 4	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70
ด้านทักษะ (P)	ประเมินจากการพูดในชั้นเรียนและการเขียนทรรศนะ	แบบประเมินการพูด/เกณฑ์การประเมินใบงาน	ผ่านในระดับดีขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะ (A)	สังเกตความกล้าแสดงออกและการเคารพผู้อื่น	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านในระดับดีขึ้นไป

ใบงานที่ 4 การแสดงทรรศนะจากวรรณคดี

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกประเด็นจากมัทนะพาธาเพียง 1 ข้อ และแสดงทรรศนะ (ความคิดเห็น) ของตนเอง
อย่างมีเหตุผล โดยเขียนให้ครบตามโครงสร้างทรรศนะ

ประเด็นที่เลือก (วงกลมเลือก 1 ข้อ)

ประเด็น A การกระทำของสุเทษณ์เป็นความรักหรือความลุ่มหลงที่เห็นแก่ตัว

ประเด็น B ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า "ความริษยา" ของจันทิเป็นต้นเหตุที่แท้จริงของโศกนาฏกรรมทั้งหมด

ประเด็น C มัทนาสมควรได้รับความทุกข์ที่ได้รับหรือไม่

องค์ประกอบทรรศนะ	รายละเอียดการแสดงทรรศนะของคุณ
1. ทฤษฎี/ข้อสรุป (Opinion)	(ความคิดเห็นสรุปต่อประเด็นที่เลือก)
2. เหตุผล/ข้อสนับสนุน (Evidence)	(ยกเหตุผลหรือหลักฐานจากเนื้อเรื่องมัทนะพาธาอย่างน้อย 2 ข้อ เพื่อสนับสนุนความคิดเห็นของคุณ)
3. ข้อเสนอแนะ/การ ประยุกต์ใช้	(เสนอแนะว่าจากทรรศนะนี้ เราควรนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างไร)

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 4 การแสดงทรรศนะจากวรรณคดี

ประเด็นการ ประเมิน	4 คะแนน (ดีมาก)	3 คะแนน (ดี)	2 คะแนน (พอใช้)	1 คะแนน (ต้องปรับปรุง)
1. ความ ชัดเจนของ ทรรศนะ (K)	ระบุทรรศนะ (ข้อสรุป) ได้ ชัดเจน ไม่กำกวม และ ตรงประเด็นที่เลือก	ระบุทรรศนะได้ ชัดเจน แต่มีการ นำเสนอรายละเอียด อื่นปะปนเล็กน้อย	ทรรศนะยังมีความ คลุมเครือ ต้องตีความ จากบริบท	ไม่สามารถระบุ ทรรศนะได้ อย่างชัดเจน
2. ความ หนักแน่น ของเหตุผล (P)	เหตุผลสนับสนุนมีความ หนักแน่น เชื่อมโยงกับ หลักฐานในวรรณคดีได้ อย่างสมเหตุสมผลและ รอบด้าน	เหตุผลสนับสนุนดี เชื่อมโยงกับเนื้อเรื่อง ได้ แต่ขาดความลึกซึ้ง ในบางประเด็น	มีเหตุผลประกอบ แต่ ยังไม่หนักแน่น เพียงพอ หรือเหตุผล ไม่สอดคล้องกับ ทรรศนะ	ขาดเหตุผล ประกอบ ทรรศนะอย่าง สิ้นเชิง
3. การใช้ ภาษาและ การเรียบ เรียง (P)	ใช้ภาษาอย่างเป็นทางการ, เรียบเรียงประโยคและ ลำดับความคิดได้อย่างมี ระบบและสละสลวย	ใช้ภาษาถูกต้องตาม หลักการ, เรียบ เรียงความคิดได้ ชัดเจน	มีข้อบกพร่องทาง ภาษาเล็กน้อย, การ เรียบเรียงความคิดไม่ ลื่นไหล	ใช้ภาษา ผิดพลาดมาก และลำดับ ความคิดสับสน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนนรวม (เต็ม 12 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
10 - 12	ดีมาก
7 - 9	ดี
4 - 6	พอใช้ (ผ่านเกณฑ์)
1 - 3	ต้องปรับปรุง (ไม่ผ่านเกณฑ์)

บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักยอมมีทุกข์) เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง..... เวลา 1 ชั่วโมง

1. การจัดการเรียนรู้

- ☐ สอนได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ มีตัวชี้วัด/จุดประสงค์ K P A
- ☐ มีการบูรณาการด้านคุณธรรม/การด้านทุจริต/หน้าที่พลเมือง/หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ☐ สอนไม่ได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจาก

.....

.....

2. การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

- ☐ จำนวนนักเรียนที่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ
- ☐ จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ

3. ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

- 1
2
3

4. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

5. แนวทางแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเกษราภรณ์ ปัญญา)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักย่อมมีทุกข์) เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี

ตัวชี้วัด ม. 5/2 พูดแสดงทรรศนะและประเมินเรื่องจากการฟังและการดู

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การพูดโต้แย้ง (Argumentation) คือการนำเสนอความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยมีเป้าหมายเพื่อพิสูจน์ให้ฝ่ายตรงข้ามยอมรับหรือคล้อยตามความคิดของตนเอง การฝึกพูดโต้แย้งจากประเด็นความขัดแย้งเชิงจริยธรรมและค่านิยมในเรื่องมัทนะพาธา (เช่น อำนาจเหนือความรัก, ชะตากรรมเหนือการกระทำ) จะช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การใช้เหตุผล หลักฐานสนับสนุน และการจับประเด็นโต้ตอบได้อย่างฉับไว

3. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective)

1. นักเรียนสามารถอธิบายหลักการพูดโต้แย้งที่ดี และองค์ประกอบของญัตติได้อย่างถูกต้อง (K)
2. นักเรียนสามารถพูดโต้แย้งโดยใช้เหตุผลและหลักฐานจากวรรณคดีมาสนับสนุนฝ่ายตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. นักเรียนสามารถเขียนสรุปเหตุผลฝ่ายตนเองและโต้ตอบประเด็นฝ่ายตรงข้ามลงในใบงานได้ (P)
4. นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดกล้าแสดงความคิดเห็น และรับฟังเหตุผลของผู้อื่นด้วยความเคารพ(A)

4. สาระการเรียนรู้

1. ความหมาย หลักการ และมารยาทของการพูดโต้แย้ง
2. องค์ประกอบของการโต้แย้ง (ญัตติ, ฝ่ายเสนอ, ฝ่ายค้าน, เหตุผล/หลักฐาน)
3. การกำหนดญัตติเชิงวิจารณ์จากเรื่องมัทนะพาธา

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูทบทวนการพูดแสดงทรรศนะจากชั่วโมงที่ 4 และเชื่อมโยงสู่การโต้แย้ง (การโต้แย้งคือการแสดงทรรศนะที่มีการชนกันของความคิด)
2. ตั้งคำถาม "ถ้าสุเทพณ์มีโอกาสได้โต้เถียงกับมัทนาว่า 'ความรักของข้ามีค่ากว่าอิสรภาพของเจ้า' ใครจะเป็นฝ่ายชนะด้วยเหตุผล" 3. ครูอธิบายหลักการโต้แย้งที่ดี (เน้นการใช้เหตุผล ไม่ใช่อารมณ์) และแนะนำ ญัตติที่จะใช้ในชั่วโมงนี้

ขั้นสอน

1. ทบทวนหลักการ: ครูอธิบายองค์ประกอบของญัตติและบทบาทของฝ่ายเสนอ/ฝ่ายค้าน
2. กำหนดญัตติ: ครูให้ญัตติโต้แย้งหลัก เช่น "การกระทำของสุเทพณ์เป็นสิ่งที่สังคมยอมรับได้ หากกระทำไปด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่"
3. จัดกลุ่มและฝ่าย: แบ่งนักเรียนเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายเสนอ (เห็นด้วยกับญัตติ) และ ฝ่ายค้าน (ไม่เห็นด้วยกับญัตติ)
4. กิจกรรม "ร่างเหตุผล" แจก ใบงานที่ 5: การร่างเหตุผลโต้แย้ง ให้นักเรียนแต่ละฝ่ายระดมสมองเพื่อร่างเหตุผลหลัก 2-3 ข้อ เพื่อสนับสนุนฝ่ายตนเอง คัดการณ์เหตุผลของฝ่ายตรงข้าม และเตรียมประเด็นโต้ตอบ

ขั้นสรุป

1. นำเสนอโต้แย้ง (จำลอง) ครูจัดเวทีโต้แย้งแบบจำลอง โดยให้ตัวแทนฝ่ายเสนอ 1 คน และฝ่ายค้าน 1 คน ออกมานำเสนอเหตุผลหลักของฝ่ายตนเองและโต้ตอบประเด็นกัน
2. อภิปรายและสรุป ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนคนอื่น ๆ ร่วมแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม
3. สรุปความรู้เรื่องการพูดโต้แย้ง เน้นย้ำว่าเหตุผลและหลักฐานจากวรรณคดีคืออาวุธสำคัญที่สุดในการโต้แย้ง

การวัดผลประเมินผล

1. ประเมินจากการพูดโต้แย้งในชั้นเรียน (P, A) 2. ตรวจสอบ ใบงานที่ 5: การร่างเหตุผลโต้แย้ง (K, P)

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- หนังสือเรียน/บทละครพูดคำฉันท์เรื่อง มัทนะพาธา
- สื่อนำเสนอ (PowerPoint) สรุปหลักการโต้แย้งและมารยาท
- ใบงานที่ 5 การร่างเหตุผลโต้แย้ง

7. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K)	ตรวจสอบการร่างเหตุผลในใบงานว่า สอดคล้องกับญัตติหรือไม่	ใบงานที่ 5	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินร้อยละ 70
ด้านทักษะ (P)	ประเมินจากการพูดโต้แย้งในชั้นเรียน	แบบประเมินการพูดโต้แย้งรายบุคคล	ผ่านในระดับดีขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะ (A)	สังเกตความมีเหตุผล, การรับฟัง, และมารยาทในการโต้แย้ง	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านในระดับดีขึ้นไป

ใบงานที่ 5 การร่างเหตุผลโต้แย้ง

ญัตติ "การกระทำของสุเทพณ์ (การสาป) เป็นสิ่งที่สมเหตุสมผล หากกระทำไปด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่"
คำชี้แจง ให้นักเรียนระดมความคิดกับเพื่อนในกลุ่ม (หรือเดี่ยว) เพื่อร่างเหตุผลของฝ่ายตนเองและคาดการณ์ฝ่ายตรงข้าม

หัวข้อ	เหตุผล/หลักฐานสนับสนุนฝ่ายคุณ (นำมาจากเนื้อเรื่องมีทนะพาธา)	เหตุผล/ประเด็นโต้ตอบฝ่ายตรงข้าม
ฝ่ายเสนอ (เห็นด้วยกับญัตติ)	1.	1.
	2.	2.
	3.	3.
ฝ่ายค้าน (ไม่เห็นด้วยกับญัตติ)	1.	1.
	2.	2.
	3.	3.

(นักเรียนที่รับบทบาทเป็นฝ่ายเสนอ จะเติมข้อมูลเฉพาะส่วน "ฝ่ายเสนอ" เท่านั้น, และฝ่ายค้านจะเติมส่วน "ฝ่ายค้าน" เท่านั้น)

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 5 การร่างเหตุผลโต้แย้ง

ประเด็นการประเมิน	4 คะแนน (ดีมาก)	3 คะแนน (ดี)	2 คะแนน (พอใช้)	1 คะแนน (ต้องปรับปรุง)
1. ความชัดเจนของเหตุผล (K)	ร่างเหตุผลหลักชัดเจน, ตรงตามยัติ, และมีความคิดเชิงวิพากษ์	ร่างเหตุผลได้ชัดเจน แต่ยังขาดความลุ่มลึกในการวิเคราะห์ประเด็น	ร่างเหตุผลได้ แต่มีบางประเด็นที่ไม่สอดคล้องกับยัติ	เหตุผลที่ร่างมีความผิดพลาดหรือไม่ตรงประเด็น
2. การใช้หลักฐานจากวรรณคดี (P)	ใช้หลักฐาน (คำพูด/การกระทำตัวละคร) จากมัทนะพาธามาสนับสนุนได้อย่างมีน้ำหนัก	ใช้หลักฐานจากวรรณคดีได้ดี แต่ยังไม่ครอบคลุมประเด็นสำคัญ	ใช้หลักฐานน้อยหรือหลักฐานที่ยกมาไม่ชัดเจน/ไม่ตรงกับประเด็น	ไม่มีการยกหลักฐานจากวรรณคดีมาสนับสนุน
3. ทักษะการคาดการณ์โต้ตอบ (P)	สามารถคาดการณ์ประเด็นโต้ตอบของฝ่ายตรงข้ามได้อย่างแม่นยำและสมเหตุสมผล	สามารถคาดการณ์ประเด็นโต้ตอบได้เป็นส่วนใหญ่	คาดการณ์ประเด็นโต้ตอบได้น้อย หรือเป็นประเด็นที่ไม่สำคัญ	ไม่สามารถคาดการณ์ประเด็นโต้ตอบได้

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนนรวม (เต็ม 12 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
10 - 12	ดีมาก
7 - 9	ดี
4 - 6	พอใช้ (ผ่านเกณฑ์)
1 - 3	ต้องปรับปรุง (ไม่ผ่านเกณฑ์)

บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักย่อมมีทุกข์) เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง..... เวลา 1 ชั่วโมง

1. การจัดการเรียนรู้

- ☐ สอนได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ มีตัวชี้วัด/จุดประสงค์ K P A
- ☐ มีการบูรณาการด้านคุณธรรม/การด้านทุจริต/หน้าที่พลเมือง/หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ☐ สอนไม่ได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจาก

.....
.....

2. การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

- ☐ จำนวนนักเรียนที่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ
- ☐ จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ

3. ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

- 1
- 2
- 3

4. ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

5. แนวทางแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเกษราภรณ์ ปัญยาง)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักยอมมีทุกข์) เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด ม.5/4 พูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการได้อย่างเหมาะสมกับโอกาส

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การพูดโน้มน้าวใจเป็นทักษะการสื่อสารที่มุ่งให้ผู้ฟังเกิดความเชื่อ ความศรัทธา หรือกระตุ้นให้เกิดการกระทำตามที่ต้องการ มัทนะพาธา มีตัวละครที่ใช้ภาษาโน้มน้าวใจผู้อื่นอย่างเข้มข้น (เช่น สุเทษณ์โน้มน้าวให้มัทนายอมนับรัก มายาวินโน้มน้าวให้สุเทษณ์ใช้เวทมนตร์) การศึกษากลวิธีเหล่านี้ และนำมาฝึกพูดโน้มน้าวใจในประเด็นเชิงจริยธรรมจากเรื่อง จะช่วยให้นักเรียนสามารถใช้เหตุผล อารมณ์ และความน่าเชื่อถือในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายหลักการและกลวิธีของการพูดโน้มน้าวใจ (เช่น การใช้เหตุผล, อารมณ์, บุคลิกน่าเชื่อถือ) ได้ (K)
2. นักเรียนสามารถพูดโน้มน้าวใจเพื่อนร่วมชั้นให้คล้อยตามประเด็นทางจริยธรรมที่กำหนดจากเรื่อง มัทนะพาธา โดยใช้ภาษาและน้ำเสียงที่เหมาะสม (P)
3. นักเรียนสามารถเขียนโครงร่างการพูดโน้มน้าวใจได้อย่างเป็นขั้นตอน (P)
4. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการใช้คำพูดโน้มน้าวใจอย่างมีคุณธรรมและไม่เป็นไปในทางที่ผิด (A)

4. สาระการเรียนรู้

ความหมายและกลวิธีการพูดโน้มน้าวใจ การวิเคราะห์บทพูดโน้มน้าวใจของตัวละครในเรื่องมัทนะพาธา การกำหนดหัวข้อ/ประเด็นเชิงจริยธรรมสำหรับการพูดโน้มน้าวใจ

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูทบทวนการพูดโต้แย้งจากชั่วโมงที่ 5 และเชื่อมโยงสู่การโน้มน้าวใจ (การโน้มน้าวใจไม่จำเป็นต้องมีฝ่ายค้าน แต่ต้องมีเหตุผลและอารมณ์ที่หนักแน่น)
2. ตั้งคำถาม: "ในเรื่องมัทนะพาธา ใครคือผู้ที่พูดโน้มน้าวใจเก่งที่สุด (สุเทษณ์/มายาวิน/ชัยเสน) และกลวิธีที่เขาใช้คืออะไร"
3. ครูอธิบายหลักการพูดโน้มน้าวใจที่ดี โดยเน้นการสร้างที่น่าเชื่อถือ

ขั้นสอน

1. ทบทวนกลวิธี: ครูยกตัวอย่างบทพูดโน้มน้าวใจของ สุเทษณ์ (เน้นอำนาจ/ความยิ่งใหญ่) และวิเคราะห์ว่าทำไมมันน่าฟังไม่ค่อยตาม
2. มอบหมายหัวข้อ: ให้นักเรียนแต่ละคน/คู่ เลือกหัวข้อสำหรับพูดโน้มน้าวใจ 1 หัวข้อ เช่น: - "จงโน้มน้าวเพื่อนให้เชื่อว่า 'รักแท้ไม่ควรผูกพันด้วยอำนาจ'" - "จงโน้มน้าวให้ทุกคน 'เลือกความซื่อสัตย์เหนืออำนาจและสมบัติ'"
3. กิจกรรม "ร่างแผนโน้มน้าว": แจก ใบงานที่ 6: โครงร่างการพูดโน้มน้าวใจ ให้นักเรียนเขียนโครงร่างการพูด โดยระบุ: ทฤษฎี (สิ่งที่ต้องการให้เชื่อ), เหตุผล (ยกหลักฐานจากมัทนะพาธา), และ คำกระตุ้น

ขั้นสรุป

1. นำเสนอโน้มน้าว ครูสุ่มนักเรียน 3-4 คน ให้ออกมานำเสนอการพูดโน้มน้าวใจในประเด็นที่ตนเองเลือก (ประมาณ 1 นาที)
2. ครูและเพื่อนร่วมกันประเมินว่า "นักเรียนคนนั้นโน้มน้าวใจสำเร็จหรือไม่" พร้อมให้เหตุผลสนับสนุน
3. สรุปความรู้เรื่องการพูดโน้มน้าวใจ และเน้นย้ำการใช้ทักษะนี้ในทางที่ถูกต้อง

การวัดและประเมินผล

1. ประเมินจากการพูดโน้มน้าวใจในชั้นเรียน (P, A)
2. ตรวจสอบ ใบงานที่ 6 โครงร่างการพูดโน้มน้าวใจ (K, P)

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- หนังสือเรียน/บทละครพูดคำฉันท์เรื่อง มัทนะพาธา
- สื่อนำเสนอ (PowerPoint) สรุปกลวิธีการโน้มน้าวใจ (เหตุผล, อารมณ์, ความน่าเชื่อถือ)
- ใบงานที่ 6 โครงร่างการพูดโน้มน้าวใจ

7. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K)	ตรวจสอบความถูกต้องของกลวิธีในโครงร่าง	ใบงานที่ 6	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70
ด้านทักษะ (P)	ประเมินจากการพูดโน้มน้าวใจในชั้นเรียน (ความชัดเจนและน้ำเสียง)	แบบประเมินการพูดโน้มน้าวใจ	ผ่านในระดับดีขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะ (A)	สังเกตการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านในระดับดีขึ้นไป

ใบงานที่ 6 โครงร่างการพูดโน้มน้าวใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกประเด็นเชิงจริยธรรมจากมัทนะพาธา 1 ประเด็น และสร้างโครงร่างการพูดโน้มน้าวใจให้ผู้ฟังคล้อยตาม โดยใช้หลักฐานจากวรรณคดีหัวข้อที่เลือก (เช่น จงโน้มน้าวให้เพื่อนเลิกเชื่อเรื่องความรักที่เกิดจากการครอบครอง)

ลำดับ	องค์ประกอบของการโน้มน้าวใจ	รายละเอียดการเขียน/พูด (พร้อมยกหลักฐานจากเรื่อง)
1.	คำนำ เรียกเรื่องความสนใจ	(ประโยคเปิดที่ชวนคิด/ชวนสงสัย เกี่ยวกับความรักในเรื่องมัทนะพาธา)
2.	ทฤษฎี/จุดประสงค์ (สิ่งที่ต้องการให้เชื่อ)	(ระบุให้ชัดเจนว่าต้องการให้ผู้ฟังเชื่อ/ทำอะไร)
3.	เหตุผลสนับสนุน (Logos) และหลักฐานจากเรื่อง	(ยกเหตุผลที่หนักแน่น พร้อมหลักฐานจากพฤติกรรมของ สุเทษณ์ หรือ จันท์ เพื่อสนับสนุนทฤษฎีของคุณ)
4.	การกระตุ้นอารมณ์ (Pathos) และความน่าเชื่อถือ (Ethos)	(ใช้ภาษาที่เร้าอารมณ์หรือสร้างความน่าเชื่อถือเพื่อให้ผู้ฟังคล้อยตาม)
5.	สรุป: คำวิงวอน/คำเรียกร้องให้ลงมือทำ	(กล่าวสรุปและกระตุ้นให้ผู้ฟังนำแนวคิดไปใช้จริง)

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 6 โครงร่างการพูดโน้มน้าวใจ

ประเด็นการประเมิน	4 คะแนน (ดีมาก)	3 คะแนน (ดี)	2 คะแนน (พอใช้)	1 คะแนน (ต้องปรับปรุง)
1. การกำหนดจุดมุ่งหมาย (K)	กำหนดจุดประสงค์/ทฤษฎีที่ต้องการโน้มน้าวได้ชัดเจนและเป็นประเด็นเชิงจริยธรรม	กำหนดจุดประสงค์ได้ชัดเจน แต่เป็นประเด็นที่ค่อนข้างกว้าง	จุดประสงค์ที่ต้องการโน้มน้าวใจยังคลุมเครือ ไม่ชัดเจน	ไม่สามารถกำหนดจุดประสงค์ในการโน้มน้าวใจได้
2. การใช้กลวิธีโน้มน้าว (P)	ใช้เหตุผล (Logos) และอารมณ์ (Pathos) ในการสนับสนุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ, มีหลักฐานจากวรรณคดี	ใช้เหตุผลสนับสนุนได้ดี แต่ขาดการใช้กลวิธีด้านอารมณ์หรือความน่าเชื่อถือ	การใช้เหตุผลและหลักฐานมีน้อย ไม่สามารถโน้มน้าวใจได้	ขาดเหตุผลและหลักฐานสนับสนุนอย่างสิ้นเชิง
3. ความสละสลวยในการเรียบเรียง (P)	เรียบเรียงโครงร่างเป็นขั้นตอน, ใช้ภาษาที่น่าสนใจและถูกต้องตามหลักเกณฑ์	เรียบเรียงโครงร่างได้ตามลำดับ, ใช้ภาษาที่ชัดเจน	การเรียบเรียงขาดความลื่นไหลในบางส่วน, มีข้อผิดพลาดทางภาษาเล็กน้อย	โครงร่างไม่เป็นไปตามขั้นตอน และใช้ภาษาไม่เหมาะสม

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนนรวม (เต็ม 12 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
10 - 12	ดีมาก
7 - 9	ดี
4 - 6	พอใช้ (ผ่านเกณฑ์)
1 - 3	ต้องปรับปรุง (ไม่ผ่านเกณฑ์)

บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักย่อมมีทุกข์) เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง..... เวลา 1 ชั่วโมง

1. การจัดการเรียนรู้

- ☐ สอนได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ มีตัวชี้วัด/จุดประสงค์ K P A
- ☐ มีการบูรณาการด้านคุณธรรม/การด้านทุจริต/หน้าที่พลเมือง/หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ☐ สอนไม่ได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจาก

.....

.....

2. การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

- ☐ จำนวนนักเรียนที่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ
- ☐ จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ

3. ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

- 1
2
3

4. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

5. แนวทางแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเกษราภรณ์ ปัญญา)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักย่อมมีทุกข์) เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด ม. 5/4 พูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการได้อย่างเหมาะสมกับโอกาส

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การพูดแสดงความคิดเห็น (Opinion Expression) เป็นการสื่อสารที่เน้นการถ่ายทอด ความรู้ และความรู้สึก ของตนเองต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างตรงไปตรงมา การฝึกแสดงความคิดเห็นต่อตัวละครหรือเหตุการณ์ในเรื่องมัทนะพาธา จะช่วยให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านอารมณ์ความรู้สึกที่วรรณคดีถ่ายทอดออกมา และสามารถถ่ายทอดความคิดเห็นส่วนตัวออกมาได้อย่างเป็นเหตุผลและสร้างสรรค์

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างการ แสดงพรรณนา (เชิงวิจารณ์) กับการแสดงความคิดเห็น (เชิงความรู้/ความรู้สึก) ได้ (K)
2. นักเรียนสามารถพูดแสดงความคิดเห็นเชิงความรู้และความรู้สึกต่อตัวละครที่ชื่นชอบหรือเหตุการณ์ที่ประทับใจจากเรื่องมัทนะพาธาได้ (P)
3. นักเรียนสามารถเขียนสรุปความคิดเห็นของตนเองลงในใบงานได้อย่างมีเหตุผล (P)
4. นักเรียนกล้าที่จะเปิดเผยความรู้สึกและความคิดเห็นส่วนตัวอย่างเหมาะสม และเคารพความรู้สึกที่แตกต่างของผู้อื่น (A)

4. สาระการเรียนรู้

ความหมายและองค์ประกอบของการแสดงความคิดเห็น (เน้นการถ่ายทอดความรู้สึกและสิ่งที่ได้รับจากเรื่อง) การเลือกประเด็นเชิงอารมณ์/ความรู้สึกจากมัทนะพาธา (เช่น ความสงสารมัทนา, ความรู้สึกต่อความรักของชัยเสน) การใช้ภาษาที่ถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกได้อย่างเหมาะสม

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูทบทวนการพูดโต้แย้ง/โน้มน้าวใจ และตั้งคำถาม สิ่งที่ถูกพูดไปนั้น คือข้อเท็จจริง หรือความคิดเห็นส่วนตัวที่เกิดขึ้นหลังจากได้อ่าน/ฟังเรื่อง
2. ครูอธิบายความแตกต่างระหว่าง การแสดงพรรณนา (เน้นการตัดสิน/วิจารณ์) กับ การแสดงความคิดเห็น (เน้นความรู้/ความรู้สึกที่ได้รับ)
3. ตั้งคำถามกระตุ้นความรู้สึก ตัวละครใดในเรื่องมัทนะพาธาที่คุณ สงสาร หรือ ชื่นชม มากที่สุด เพราะอะไร

ขั้นสอน

1. กำหนดประเด็น ครูให้นักเรียนเลือกประเด็นเชิงความรู้สึกจากตัวละคร 1 ตัว (เช่น มัทนา, ชัยเสน, สุเทษณ์)
2. มอบหมายใบงาน แจก ใบงานที่ 7 การแสดงความคิดเห็นเชิงความรู้สึก ให้นักเรียนเขียนสรุปความคิดเห็นของตนเอง
3. กิจกรรม One Minute Talk ให้นักเรียนเตรียมการพูดแสดงความคิดเห็นของตนเองในระยะเวลา 1 นาที โดยเน้นการใช้ภาษาที่แสดงความรู้สึก (เช่น รู้สึก...เพราะ..., เห็นว่า...ควรจะเป็นอย่างนี้)
4. ครูสุ่มให้นักเรียน 2-3 คน ฝึกพูดนำเสนอบนเวที (โดยยังไม่ประเมินคะแนน) เพื่อให้เพื่อนได้เห็นตัวอย่าง

ขั้นสรุป

1. นำเสนอความคิดเห็น: ครูสุ่มนักเรียน 3-4 คน (ที่ไม่ซ้ำกับรอบที่แล้ว) ให้ออกมานำเสนอความคิดเห็นของตนเองจากใบงานที่ 7
2. ครูและเพื่อนร่วมชั้นให้ข้อเสนอแนะด้านภาษาที่ใช้ในการถ่ายทอดความรู้สึก
3. สรุปความรู้ การแสดงความคิดเห็นที่ดีต้องเกิดจากการวิเคราะห์เรื่องราวอย่างลึกซึ้งก่อนเสมอ

การวัดและประเมินผล

1. ประเมินจากการพูดแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน (P, A) 2. ตรวจสอบ ใบงานที่ 7 การแสดงความคิดเห็นเชิงความรู้สึก (K, P)

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- หนังสือเรียน/บทละครพูดคำฉันท์เรื่อง มัทนะพาธา
- สื่อนำเสนอ (PowerPoint) สรุปความแตกต่างระหว่างทฤษฎีกับความคิดเห็น
- ใบงานที่ 7 การแสดงความคิดเห็นเชิงความรู้สึก

7. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K)	ตรวจสอบการระบุนิยาม/ความรู้/ความรู้สึกในใบงาน	ใบงานที่ 7	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70
ด้านทักษะ (P)	ประเมินจากการพูดแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น	ผ่านในระดับดีขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะ (A)	สังเกตความกล้าแสดงออก, ความมีเหตุผล, และการเคารพความรู้สึกผู้อื่น	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านในระดับดีขึ้นไป

ใบงานที่ 7 การแสดงความคิดเห็นเชิงความรู้สึก

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกประเด็นจากเรื่องมีทนะพาธาเพียง 1 ข้อ (เน้นความรู้สึกส่วนตัว) และเขียนแสดงความคิดเห็นอย่างละเอียด

ประเด็นที่เลือก (วงกลมเลือก 1 ข้อ)

ประเด็น A ความรู้สึกที่คุณมีต่อ มีทนะ ในฐานะตัวแทนของสตรีที่ถูกชะตากรรมกำหนด

ประเด็น B คุณคิดว่าความรักระหว่าง มีทนะ กับ ชัยเสน เป็นรักแท้ที่บริสุทธิ์ หรือเป็นเพียงรักที่เกิดจากเวทมนตร์

ประเด็น C คุณรู้สึกอย่างไรต่อการที่ สุเทพณ์ ตัดสินใจสาปคนรักที่ปฏิเสธตนเอง

องค์ประกอบของการแสดงความคิดเห็น	รายละเอียดการเขียนแสดงความคิดเห็นของคุณ
1. ประเด็นที่เลือกและเหตุการณ์สำคัญ	(ระบุประเด็นที่เลือกและอ้างอิงเหตุการณ์สำคัญจากวรรณคดีมาประกอบ)
2. ความคิดเห็นเชิงความรู้	(ความรู้ที่ได้รับจากประเด็นนี้ เช่น กฎแห่งกรรม, ค่านิยมความรักในยุคนั้น)
3. ความคิดเห็นเชิงความรู้สึก	(อธิบายความรู้สึกส่วนตัวที่มีต่อประเด็นนี้ เช่น สงสาร/ชื่นชม/โกรธเคือง พร้อมเหตุผลสนับสนุน)
4. ข้อสรุป	(สรุปความคิดเห็นของคุณอย่างสร้างสรรค์)

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 7 การแสดงความคิดเห็นเชิงความรู้สึก

ประเด็นการประเมิน	4 คะแนน (ดีมาก)	3 คะแนน (ดี)	2 คะแนน (พอใช้)	1 คะแนน (ต้องปรับปรุง)
1. ความชัดเจนของความคิดเห็น (K)	แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจน ครอบคลุมทั้งด้านความรู้และความรู้สึก, มีการอ้างอิงหลักฐานจากเรื่อง	แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจน แต่เน้นด้านความรู้สึก มากกว่าด้านความรู้	ความคิดเห็นยังมีความคลุมเครือ, การอ้างอิงเหตุการณ์ประกอบมีน้อย	ความคิดเห็นไม่ตรงประเด็นที่เลือกหรือไม่สามารถแยกแยะความรู้/ความรู้สึกได้
2. การถ่ายทอดอารมณ์และเหตุผล (P)	ใช้ภาษาที่ถ่ายทอดอารมณ์ได้ดี, มีเหตุผลสนับสนุนความรู้สึกที่หนักแน่น, สร้างสรรค์	ใช้ภาษาในการถ่ายทอดอารมณ์ได้ดีพอสมควร, มีเหตุผลสนับสนุนที่ชัดเจน	การใช้ภาษาแสดงอารมณ์ยังไม่ชัดเจน, เหตุผลสนับสนุนยังไม่หนักแน่น	ขาดการถ่ายทอดอารมณ์ และขาดเหตุผลสนับสนุน

3. การใช้ ภาษาและ การเรียบ เรียง (P)	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมกับระดับ ทางการ, เรียบ เรียงความคิดได้สั้นไหล, สละสลวย	ใช้ภาษาถูกต้อง, เรียบเรียงความคิด ได้ชัดเจน	มีข้อผิดพลาดทาง ภาษาเล็กน้อย, การ เรียบเรียงความคิด ไม่สั้นไหล	ใช้ภาษาผิดพลาด มาก และการ นำเสนอความคิด สับสน
---	---	---	---	--

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนนรวม (เต็ม 12 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
10 - 12	ดีมาก
7 - 9	ดี
4 - 6	พอใช้ (ผ่านเกณฑ์)
1 - 3	ต้องปรับปรุง (ไม่ผ่านเกณฑ์)

บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักย่อมมีทุกข์) เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง..... เวลา 1 ชั่วโมง

1. การจัดการเรียนรู้

- ☐ สอนได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ มีตัวชี้วัด/จุดประสงค์ K P A
- ☐ มีการบูรณาการด้านคุณธรรม/การด้านทุจริต/หน้าที่พลเมือง/หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ☐ สอนไม่ได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจาก

.....
.....

2. การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

- ☐ จำนวนนักเรียนที่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ
- ☐ จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ

3. ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

- 1
- 2
- 3

4. ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

5. แนวทางแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเกษราภรณ์ ปัญยาง)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักยอมมีทุกข์) เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ม. 5/6 เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนรายงานเชิงวิชาการเป็นทักษะสำคัญที่ต้องใช้ความรู้ด้านโครงสร้างและการใช้ภาษาที่เป็นทางการ การนำเสนอรายงานวิชาการเกี่ยวกับการวิเคราะห์คุณค่าของวรรณคดีเรื่องมัทนะพาธา จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนการรวบรวมข้อมูล การจัดระบบความคิด การอ้างอิงหลักฐานจากตัวบทวรรณคดี และการเรียบเรียงภาษาให้เป็นไปตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายโครงสร้างพื้นฐานของรายงานเชิงวิชาการ (ส่วนประกอบตอนต้น เนื้อหา และตอนท้าย) ได้ (K)
2. นักเรียนสามารถเลือกประเด็นวิเคราะห์จากมัทนะพาธา และเขียนโครงร่างรายงานเชิงวิชาการตามหลักการได้ (P)
3. นักเรียนสามารถใช้ภาษาและกลวิธีการอ้างอิงข้อมูลเบื้องต้นในการเขียนรายงานได้ (P)
4. นักเรียนมีความละเอียดรอบคอบในการทำงาน และมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการในการอ้างอิงข้อมูล (A)

4. สาระการเรียนรู้

- ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรายงานเชิงวิชาการ (ความหมายและประเภท)
- องค์ประกอบของรายงาน: ส่วนนำ (ปก, คำนำ), ส่วนเนื้อหา (บทนำ, เนื้อเรื่อง, สรุป), ส่วนท้าย
- การกำหนดประเด็นวิเคราะห์เชิงวิชาการจากมัทนะพาธา (เช่น การวิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์/สังคม)
- หลักการอ้างอิงและบรรณานุกรมเบื้องต้น

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูทบทวนทักษะการเขียนที่ผ่านมา (การเขียนสรุป, การเขียนเพื่อสื่อสาร) และตั้งคำถาม: "การเขียนรายงานวิชาการต่างจากการเขียนเรียงความทั่วไปอย่างไร?" (คำตอบ: เน้นความถูกต้องของข้อมูลและหลักการอ้างอิง)

2. ครูแจ้งประเด็นสำคัญที่จะนำมาเขียนรายงาน คือ "การวิเคราะห์คุณค่าของมัทนะพาธา"

ขั้นสอน

1. บรรยายโครงสร้าง: ครูใช้สื่อนำเสนอ (PowerPoint) อธิบายโครงสร้างของรายงานเชิงวิชาการอย่างละเอียด (เน้นย้ำความแตกต่างระหว่างบทนำกับคำนำ)

2. กำหนดประเด็นวิเคราะห์: ให้นักเรียนเลือกประเด็นวิเคราะห์ 1 ประเด็นสำหรับรายงาน เช่น - "การวิเคราะห์กลวิธีการใช้ฉันทลักษณ์ในการสื่ออารมณ์ในเรื่องมัทนะพาธา" - "การศึกษาแนวคิดเรื่องรักสามเส้าที่สะท้อนผ่านตัวละครมัทนา, ชัยเสน, และจันทิ"

3. มอบหมายใบงาน: แจก ใบงานที่ 8: โครงร่างและหลักการเขียนรายงาน ให้นักเรียนฝึกเขียน โครงร่างของรายงาน (หัวข้อหลัก, หัวข้อย่อย) และฝึกเขียน บรรณานุกรม จากแหล่งข้อมูลที่กำหนดให้

ขั้นสรุป

1. นำเสนอโครงร่าง: ครูสุ่มนักเรียน 3-4 คน ให้ออกมานำเสนอโครงร่างรายงานของตนเอง (เน้นความชัดเจนของหัวข้อวิเคราะห์)

2. ครูสรุปทบทวนโครงสร้างหลักของรายงานวิชาการ และเน้นย้ำว่าการเขียนบทความวิชาการต้องอาศัยการอ่านและการวิเคราะห์ที่ลึกซึ้ง (จากแผนการสอนที่ผ่านมา)

3. มอบหมายงาน: ให้นักเรียนเริ่มรวบรวมข้อมูลตามโครงร่างที่วางไว้ เพื่อนำมาเขียนจริงในชั่วโมงถัดไป (ถ้ามี)

การวัดและประเมินผล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของ ใบงานที่ 8: โครงร่างและหลักการเขียนรายงาน (K, P)

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- เอกสาร/ตัวอย่างรายงานเชิงวิชาการ (ฉบับสมบูรณ์)
- สื่อนำเสนอ (PowerPoint) โครงสร้างและหลักการอ้างอิงของรายงาน
- ใบงานที่ 8 โครงร่างและหลักการเขียนรายงาน

7. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K)	ตรวจสอบความถูกต้องของโครงสร้างรายงานและการเขียนบรรณานุกรมเบื้องต้น	ใบงานที่ 8	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70
ด้านทักษะ (P)	ประเมินทักษะการจัดลำดับความคิดและการเรียบเรียงหัวข้อ	เกณฑ์การประเมินใบงาน	ผ่านในระดับดีขึ้นไป
ด้าน คุณลักษณะ (A)	สังเกตความละเอียดรอบคอบและความตั้งใจในการออกแบบโครงร่าง	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านในระดับดีขึ้นไป

ใบงานที่ 8 โครงร่างและหลักการเขียนรายงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกหัวข้อวิเคราะห์จากมัทนะพาธา 1 หัวข้อ และจัดทำโครงร่างรายงานเชิงวิชาการ พร้อม
ฝึกเขียนบรรณานุกรมเบื้องต้น

ส่วนที่ 1 โครงร่างรายงาน

หัวข้อรายงานที่เลือก (เช่น การวิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์จากการใช้ฉันทนาในมัทนะพาธา)

ลำดับ	องค์ประกอบของ รายงาน	หัวข้อ/รายละเอียดที่จะเขียน
ส่วนนำ	ปกหน้า/คำนำ/สารบัญ	(ระบุวัตถุประสงค์เบื้องต้นของรายงาน)
บทที่ ๑	บทนำ	ความเป็นมา, วัตถุประสงค์, ขอบเขตการวิจัย/วิเคราะห์
บทที่ ๒	เนื้อหา (หัวข้อหลักที่ ๑)	(เขียนหัวข้อหลัก 1) เช่น ลักษณะเด่นของอินทรีวิเชียรฉันท 11 ที่ใช้ใน เรื่อง
บทที่ ๓	เนื้อหา (หัวข้อหลักที่ ๒)	(เขียนหัวข้อหลัก 2) เช่น บทบาทของฉันทในการสื่ออารมณ์รักและโศก
บทที่ ๔	สรุปและข้อเสนอแนะ	สรุปผลการวิเคราะห์, ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป
ส่วนท้าย	บรรณานุกรม/ ภาคผนวก	(ระบุแหล่งข้อมูลที่ใช้)

ส่วนที่ 2 การเขียนบรรณานุกรมเบื้องต้น

ให้นักเรียนฝึกเขียนบรรณานุกรมจากแหล่งข้อมูล 2 แหล่งนี้ (สมมติว่าเป็นแหล่งที่ใช้ในการค้นคว้า)
หนังสือ: ชื่อผู้แต่ง: มนัส สุวรรณ, ปีพิมพ์: 2560, ชื่อหนังสือ: กลวิธีการประพันธ์ในมัทนะพาธา, สถานที่พิมพ์:
กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์: ภาษาไทยก้าวหน้า

เขียนบรรณานุกรม:

บทความออนไลน์: ชื่อผู้แต่ง: อรุณ วรรณศิลป์, ปีพิมพ์: 2565, ชื่อบทความ: มัทนะพาธา: โศกนาฏกรรมแห่ง
อำนาจ, เว็บไซต์: www.thaiwriter.com, วันที่สืบค้น: (ระบุวันที่ปัจจุบัน)

เขียนบรรณานุกรม

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 8 โครงร่างและหลักการเขียนรายงาน

ประเด็นการประเมิน	4 คะแนน (ดีมาก)	3 คะแนน (ดี)	2 คะแนน (พอใช้)	1 คะแนน (ต้องปรับปรุง)
1. การออกแบบโครงสร้าง (K)	โครงสร้างรายงานครบถ้วนตามหลักการ (บทนำ, เนื้อหา, สรุป), หัวข้อมีความต่อเนื่องและเชื่อมโยงกัน	โครงสร้างรายงานครบถ้วน, หัวข้อมีความต่อเนื่อง แต่มีรายละเอียดบางส่วนตกหล่น	โครงสร้างหลักครบถ้วน แต่การจัดลำดับหัวข้อไม่เป็นระบบ	โครงสร้างไม่ครบถ้วน หรือหัวข้อไม่สอดคล้องกับหัวข้อย่อย
2. ความเหมาะสมของประเด็นวิเคราะห์ (P)	หัวข้อวิเคราะห์มีความลึกซึ้ง เหมาะสมกับการทำวิจัยเชิงวิชาการ และเป็นไปได้ในการค้นคว้า	หัวข้อวิเคราะห์ดี, สามารถนำไปค้นคว้าได้ แต่ขาดความลุ่มลึก	หัวข้อวิเคราะห์ยังเป็นเรื่องที่กว้างเกินไป หรือเป็นประเด็นพื้นฐาน	หัวข้อไม่เหมาะสมกับการทำรายงานเชิงวิชาการ
3. ความถูกต้องของการเขียนบรรณานุกรม (K/A)	เขียนบรรณานุกรมจากทั้ง 2 แหล่งได้อย่างถูกต้องตามรูปแบบสากล (หรือรูปแบบที่ครูกำหนด)	เขียนบรรณานุกรมถูกต้อง 1 แหล่ง และผิดพลาดเล็กน้อย 1 แหล่ง	เขียนบรรณานุกรมผิดรูปแบบในทั้ง 2 แหล่ง	ไม่สามารถเขียนบรรณานุกรมได้อย่างถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนนรวม (เต็ม 12 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
10 - 12	ดีมาก
7 - 9	ดี
4 - 6	พอใช้ (ผ่านเกณฑ์)
1 - 3	ต้องปรับปรุง (ไม่ผ่านเกณฑ์)

บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักย่อมมีทุกข์) เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง..... เวลา 1 ชั่วโมง

1. การจัดการเรียนรู้

- ☐ สอนได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ มีตัวชี้วัด/จุดประสงค์ K P A
- ☐ มีการบูรณาการด้านคุณธรรม/การด้านทุจริต/หน้าที่พลเมือง/หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ☐ สอนไม่ได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจาก

.....

.....

2. การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

- ☐ จำนวนนักเรียนที่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ
- ☐ จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ

3. ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

- 1
- 2
- 3

4. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

5. แนวทางแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเกษราภรณ์ ปัญยาง)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักยอมมีทุกข์) เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด ม. 5/3 วิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

มัทนะพาธาเป็นบทละครพูดคำฉันท์ที่มีการใช้ภาษาอย่างประณีตและหลากหลาย โดยเฉพาะการใช้โวหารภาพพจน์ (อุปมา, อุปลักษณ์, สัญลักษณ์) และรสวรรณคดี เพื่อสื่อสารอารมณ์ความรัก ความโศกเศร้า และความแค้นเคือง การวิเคราะห์โวหารการเขียนที่ผู้ประพันธ์ใช้จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจความงามของภาษา เข้าใจอารมณ์ตัวละครได้ลึกซึ้ง และสามารถประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของเรื่องได้อย่างเป็นระบบ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายและแยกแยะโวหารภาพพจน์ที่สำคัญ (อุปมา, อุปลักษณ์, สัญลักษณ์) ที่ปรากฏในเรื่องได้ (K)
2. นักเรียนสามารถค้นหาและวิเคราะห์ความงามของถ้อยคำ สำนวน และโวหารในบทประพันธ์ที่กำหนดให้ (P)
3. นักเรียนสามารถเขียนสรุปคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของบทประพันธ์ที่ชื่นชอบลงในใบงานได้อย่างมีเหตุผล (P)
4. นักเรียนเกิดความซาบซึ้งและชื่นชมในความงามของภาษาไทยที่ใช้ในวรรณคดีชั้นสูง (A)

4. สาระการเรียนรู้

ความหมายและลักษณะของโวหารภาพพจน์ที่สำคัญที่ใช้ในมัทนะพาธา: อุปมา (simile), อุปลักษณ์ (metaphor), สัญลักษณ์ (symbolism) การใช้ถ้อยคำที่สื่อความหมายลึกซึ้ง (ความหมายนัยตรง/นัยประหวัด) ตัวอย่างบทประพันธ์ที่มีโวหารเด่น (เช่น บทชมความงามมัทนา, บทพรรณนาความรักของสุเทษณ์)

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูทบทวนเนื้อหาสำคัญของเรื่อง และความรู้สึกของตัวละครหลัก
2. นำเสนอคำถามที่ว่า "ภาษาคือเครื่องมือที่ทำให้วรรณคดีเป็นอมตะ" พร้อมยกตัวอย่างบทประพันธ์สั้นๆ ที่มีโวหารภาพพจน์ชัดเจน เช่น "ผิวผ่องดั่งนวลจันทร์" และให้นักเรียนวิเคราะห์
3. ครูแจ้งจุดประสงค์: วันนี้เราจะมา "แกะรหัส" ความงามของภาษาในบทกวี

ขั้นสอน

1. ทบทวนโวหาร: ครูทบทวนความหมายของโวหารภาพพจน์หลัก (อุปมา, อุปลักษณ์, สัญลักษณ์) พร้อมยกตัวอย่างจากบทประพันธ์อื่น ๆ 2. กิจกรรม "ค้นหาโวหาร": แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม (3-4 คน) แจกเอกสารบทประพันธ์สำคัญจากมัทนะพาธา (เช่น บทพรรณนาความงามของมัทนา, บทพ้อรักของสุเทษณ์) 3. นักเรียนปฏิบัติ: ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านบทประพันธ์ที่ได้รับ และช่วยกันค้นหาโวหารภาพพจน์ที่ปรากฏ ชี้ดเส้นใต้ ถ้อยคำ และระบุว่าเป็นโวหารชนิดใด ลงใน ใบงานที่ 9: แกะรหัสวรรณศิลป์ 4. ครูเดินสังเกตการณ์และให้คำแนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทที่ซับซ้อน (เช่น การใช้ "กุพพะกะ" เป็นสัญลักษณ์ของความรัก)

ขั้นสรุป

1. นำเสนอโวหาร ครูให้ตัวแทนกลุ่มนำเสนอโวหารที่กลุ่มตนค้นพบ พร้อมอธิบายว่าโวหารนั้นช่วยสื่ออารมณ์หรือเสริมภาพอย่างไร

2. ครูสรุปคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของมัทนะพาธา โดยเน้นว่าความงามของฉันท์ ผสานกับการใช้โวหารทำให้วรรณคดีเรื่องนี้อยิ่งใหญ่

การวัดและประเมินผล

1. ประเมินจากการนำเสนอในชั้นเรียน (P, A) 2. ตรวจสอบความถูกต้องของการค้นหาโวหารและการวิเคราะห์ใน ใบงานที่ 9 (K, P)

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- บทละครพูดคำฉันท์เรื่อง มัทนะพาธา (ฉบับเต็มหรือฉบับย่อตามที่กำหนด)
- เอกสารประกอบการเรียน/แผ่นภาพสรุปชนิดของโวหารภาพพจน์
- ใบงานที่ 9 แกะรหัสวรรณศิลป์

7. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K)	ตรวจสอบการระบุชนิดของโวหารในใบงาน	ใบงานที่ 9	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70
ด้านทักษะ (P)	ประเมินทักษะการวิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์	เกณฑ์การประเมินใบงาน	ผ่านในระดับดีขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะ (A)	สังเกตความสนใจและความซาบซึ้งในความงามของภาษา	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านในระดับดีขึ้นไป

ใบงานที่ 9 แกะรหัสวรรณศิลป์

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์บทประพันธ์จากมัทนะพาธาที่กำหนดให้ แล้วระบุโวหารภาพพจน์ที่ปรากฏ พร้อมอธิบายความหมายและคุณค่าที่ได้รับ (คะแนนเต็ม 12 คะแนน)

บทประพันธ์ที่กำหนดให้	โวหารภาพพจน์ที่ปรากฏ (ระบุชนิด)	อธิบายความหมายหรือภาพที่สื่อออกมา	คุณค่าที่ได้รับจากโวหารนี้
1. "แต่ผิวของน้องนั้น / ผิวผ่องดั่งนวลจันทร์ / เพียงเพ็ญ..."			
2. "โอ้รักและรักมัทนา / นุชสุดาแนวนงคราญ / พี่ครองพิภพมานาน / บมิปานพบความรักเลย"			
3. (นักเรียนเลือกบทประพันธ์ที่ชื่นชอบเอง 1 บท)			

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 9 แกะรหัสวรรณศิลป์

ประเด็นการประเมิน	4 คะแนน (ดีมาก)	3 คะแนน (ดี)	2 คะแนน (พอใช้)	1 คะแนน (ต้องปรับปรุง)
1. การระบุชนิดโวหาร (K)	ระบุชนิดของโวหารภาพพจน์ได้อย่างถูกต้องทั้ง 3 บท	ระบุชนิดของโวหารภาพพจน์ถูกต้อง 2 บท	ระบุชนิดของโวหารภาพพจน์ถูกต้อง 1 บท	ระบุชนิดของโวหารภาพพจน์ผิดพลาดทั้งหมดหรือไม่ชัดเจน
2. การวิเคราะห์ภาพที่สื่อ (P)	อธิบายภาพ/ความหมายที่โวหารสื่อออกมาได้อย่างชัดเจนและลึกซึ้ง	อธิบายภาพ/ความหมายได้ถูกต้องแต่ยังขาดความลึกซึ้งในการวิเคราะห์	อธิบายภาพ/ความหมายได้พอเข้าใจ แต่มีความสับสนในบางส่วน	อธิบายภาพ/ความหมายผิดพลาด หรือไม่สามารถอธิบายได้
3. การประเมินคุณค่า (P)	ประเมินคุณค่าของโวหารต่ออารมณ์หรือความงามของบทประพันธ์ได้อย่างน่าเชื่อถือและเป็นเหตุผล	ประเมินคุณค่าของโวหารได้ แต่การให้เหตุผลประกอบยังไม่ชัดเจน	ประเมินคุณค่าของโวหารได้เพียงผิวเผิน หรือไม่มีการประเมิน	ไม่สามารถประเมินคุณค่าที่ได้รับจากโวหารได้

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนนรวม (เต็ม 12 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
10 - 12	ดีมาก
7 - 9	ดี
4 - 6	พอใช้ (ผ่านเกณฑ์)
1 - 3	ต้องปรับปรุง (ไม่ผ่านเกณฑ์)

บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักย่อมมีทุกข์) เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง..... เวลา 1 ชั่วโมง

1. การจัดการเรียนรู้

- ☐ สอนได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ มีตัวชี้วัด/จุดประสงค์ K P A
- ☐ มีการบูรณาการด้านคุณธรรม/การด้านทุจริต/หน้าที่พลเมือง/หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ☐ สอนไม่ได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจาก

.....

.....

2. การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

- ☐ จำนวนนักเรียนที่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ
- ☐ จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ

3. ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

- 1
2
3

4. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

5. แนวทางแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเกษราภรณ์ ปัญญา)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักย่อมมีทุกข์) เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ม. 5/5 เขียนสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนเชิงสร้างสรรค์คือการใช้จินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการนำเสนอเรื่องราวหรือแนวคิดใหม่ๆ โดยใช้ภาษาที่สื่ออารมณ์และภาพพจน์อย่างมีศิลปะ การนำบริบทของมัทนะพาธามาเป็นโครงเรื่องหรือแรงบันดาลใจจะช่วยให้นักเรียนสามารถฝึกสร้างสรรค์ผลงานได้หลายรูปแบบ เช่น บทกวี บทเพลง หรือการเขียนบันทึกประจำวันของตัวละครในสถานการณ์สมมติ ซึ่งเป็นการบูรณาการความรู้ด้านเนื้อหาและการใช้โวหารที่เรียนมา

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (เน้นจินตนาการ, ความแปลกใหม่, การใช้ภาษาที่สละสลวย) ได้ (K)
2. นักเรียนสามารถเลือกตัวละครหรือประเด็นจากมัทนะพาธามาพัฒนาเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ในรูปแบบที่กำหนดได้ (P)
3. นักเรียนสามารถเลือกใช้ถ้อยคำและโวหารที่เหมาะสมในการถ่ายทอดอารมณ์และความคิดได้อย่างมีศิลปะ (P)
4. นักเรียนมีความกล้าแสดงออกทางจินตนาการ และชื่นชมคุณค่าของงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ (A)

4. สาระการเรียนรู้

- รูปแบบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (เช่น การเขียนบทกวี, บันทึกตัวละคร, การเขียนเรื่องราวข้ามยุค) การดึงประเด็นหลักจากมัทนะพาธามาใช้เป็นแรงบันดาลใจ (เช่น ความรักที่ต้องคำสาป, การแย่งชิงอำนาจ, โศกนาฏกรรมของหญิงสาว)
- การประยุกต์ใช้โวหารภาพพจน์และวรรณศิลป์ในการสร้างผลงานเขียน

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูตั้งคำถาม "ถ้ามัทนะพาธมาเป็นละครสมัยใหม่ ตัวละครจะพูดหรือรู้สึกอย่างไร?" (เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้จินตนาการ)
2. ครูอธิบายความหมายและคุณค่าของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยยกตัวอย่างงานเขียนที่ใช้แรงบันดาลใจจากวรรณคดี (เช่น เพลง, บทละครเวที)

3. ครูแจ้งโจทย์: ให้นักเรียนสวมบทบาทเป็นผู้สร้างสรรค์งานเขียนใหม่จากมัทนะพาธา

ขั้นสอน

1. กำหนดรูปแบบการเขียน: ครูให้นักเรียนเลือกรูปแบบงานเขียน 1 รูปแบบ เช่น - A: บันทึกของคนผิด (Diary of Regret): เขียนบันทึกประจำวันของ สุเทษณ์ ในวันที่สำนึกผิดหลังมัทนากลายเป็นดอกไม้ - B: โศกนาฏกรรมในยุคปัจจุบัน (Modern Monologue): เขียนบทพูดคนเดียวของ มัทนา ที่ย้ายมาอยู่ในยุคปัจจุบัน แต่ยังคงต้องเผชิญกับรักที่ถูกครอบงำ - C: บทกวีที่ไม่ได้ถูกเผยแพร่ (Unpublished Poem): เขียนบทกวี 1 บท (อย่างน้อย 4 บรรทัด) ในมุมมองของ ชัยเสน ที่ไม่สมหวังในความรัก

2. นักเรียนปฏิบัติ: แจก ใบงานที่ 10: ร่างงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ ให้นักเรียนวางแผน (เลือกรูปแบบ/ประเด็น/อารมณ์) และเริ่มร่างงานเขียนของตนเอง (เน้นความยาวที่สามารถเขียนเสร็จได้ในชั่วโมง) 3. ครูสังเกตการณ์ ให้คำแนะนำการใช้ถ้อยคำและโวหาร เพื่อให้นักเรียนใช้ภาษาสื่ออารมณ์ได้อย่างลึกซึ้ง

ขั้นสรุป

1. อ่านงานสร้างสรรค์: ครูสุ่มนักเรียน 4-5 คนให้อ่านงานเขียนสร้างสรรค์ของตนเองให้เพื่อนฟัง 2. ครูให้ข้อเสนอแนะด้านความแปลกใหม่ของแนวคิดและการใช้ภาษา 3. สรุปความรู้: การเขียนเชิงสร้างสรรค์ช่วยให้เราเข้าถึงคุณค่าของวรรณคดีได้อย่างอิสระและมีความสุข

การวัดและประเมินผล

1. ประเมินความคิดสร้างสรรค์และการใช้ภาษาจาก ใบงานที่ 10 (P, A)

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- ตัวอย่างงานเขียนเชิงสร้างสรรค์จากวรรณคดีเรื่องอื่น ๆ
- ใบความรู้ การเขียนบทกวีเบื้องต้นและการใช้สัญลักษณ์
- ใบงานที่ 10 ร่างงานเขียนเชิงสร้างสรรค์

7. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K)	ตรวจสอบความสอดคล้องของงานเขียนกับ โจทย์และประเด็นในมัทนะพาธา	ใบงานที่ 10	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินร้อยละ 70
ด้านทักษะ (P)	ประเมินความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการใช้ ภาษาที่สละสลวย	เกณฑ์การ ประเมินใบงาน	ผ่านในระดับดีขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะ (A)	สังเกตความกล้าคิด, จินตนาการ, และความ ตั้งใจในการสร้างสรรค์งาน	แบบสังเกต พฤติกรรม	ผ่านในระดับดีขึ้นไป

ใบงานที่ 10 ร่างงานเขียนเชิงสร้างสรรค์: เสี่ยงใหม่จากมัทนะพาธา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกรูปแบบการเขียน 1 รูปแบบ (Monologue, Diary, Poem) และสร้างสรรค์งานเขียนใหม่โดยใช้ตัวละคร/เหตุการณ์จากมัทนะพาธาเป็นแรงบันดาลใจ

รูปแบบงานเขียนที่เลือก (วงกลมเลือก 1 ข้อ): Monologue / Diary of Regret / Poem

ประเด็นหลักที่ต้องการสื่อสาร (เช่น ความเจ็บปวดจากการถูกสาป, ความสำนึกผิดของอำนาจ, ความบริสุทธิ์ของความรัก)

องค์ประกอบ	รายละเอียดการวางแผน/การร่างงานเขียน
1. ผู้พูด/ผู้เขียน	(ระบุตัวละครที่สวมบทบาท)
2. ฉาก/ช่วงเวลา	(ระบุฉากหรือสถานการณ์สมมติ เช่น "หนึ่งปีหลังการสูญเสีย", "ในห้องซังสมัยใหม่")
3. โวหาร/ถ้อยคำสำคัญ	(ระบุโวหารภาพพจน์หรือคำที่ตั้งใจเลือกใช้เพื่อสื่ออารมณ์อย่างน้อย 2 คำ/วลี)
4. ร่างงานเขียนเชิงสร้างสรรค์	(เขียนร่างงานตามรูปแบบที่เลือก โดยมีความยาวอย่างน้อย 6-10 บรรทัด)
	พื้นที่สำหรับร่างงาน

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 10 งานเขียนเชิงสร้างสรรค์

ประเด็นการประเมิน	4 คะแนน (ดีมาก)	3 คะแนน (ดี)	2 คะแนน (พอใช้)	1 คะแนน (ต้องปรับปรุง)
1. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (P)	แนวคิดแปลกใหม่, มีจินตนาการสูง, ต่อยอดประเด็นจากมัทนะพาธาได้อย่างน่าสนใจ	มีความคิดสร้างสรรค์ที่ดี, สามารถเชื่อมโยงกับเรื่องมัทนะพาธาได้ชัดเจน	แนวคิดเป็นไปตามที่คาดการณ์ได้, ขาดความแปลกใหม่	เนื้อหาลอกเลียนแบบจากต้นฉบับมากเกินไป, ขาดจินตนาการ
2. การใช้ภาษาและโวหาร (P)	ใช้ภาษาได้สละสลวย, สื่ออารมณ์ได้ลึกซึ้ง, เลือกใช้โวหารภาพพจน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ใช้ภาษาได้ดี, สื่ออารมณ์ตามบริบทได้ชัดเจน	การใช้ภาษายังเป็นภาษาพูด, ขาดความไพเราะและโวหาร	ใช้ภาษาไม่เหมาะสม, มีข้อผิดพลาดทางภาษามาก
3. ความสมบูรณ์ของชิ้นงาน (K)	งานเขียนมีความสมบูรณ์ตามรูปแบบที่เลือก, เนื้อหาสื่อสารประเด็นหลักที่วางแผนไว้ได้ครบถ้วน	งานเขียนมีความสมบูรณ์, เนื้อหาสื่อสารประเด็นหลักได้ชัดเจน	งานเขียนยังไม่สมบูรณ์ตามรูปแบบที่เลือก, เนื้อหาสื่อสารประเด็นหลักได้บางส่วน	งานเขียนไม่สมบูรณ์หรือไม่ตรงตามรูปแบบที่เลือก

เกณฑ์การตัดสิน:

คะแนนรวม (เต็ม 12 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
10 - 12	ดีมาก
7 - 9	ดี
4 - 6	พอใช้ (ผ่านเกณฑ์)
1 - 3	ต้องปรับปรุง (ไม่ผ่านเกณฑ์)

บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักย่อมมีทุกข์) เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง..... เวลา 1 ชั่วโมง

1. การจัดการเรียนรู้

- ☐ สอนได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ มีตัวชี้วัด/จุดประสงค์ K P A
- ☐ มีการบูรณาการด้านคุณธรรม/การด้านทุจริต/หน้าที่พลเมือง/หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ☐ สอนไม่ได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจาก

.....

.....

2. การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

- ☐ จำนวนนักเรียนที่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ
- ☐ จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ

3. ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

- 1
2
3

4. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

5. แนวทางแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเกษราภรณ์ ปัญยาง)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักยอมมีทุกข์) เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ม. 5/4 เขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน (เน้นการเขียนเรียงความ)

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนเรียงความเชิงวิเคราะห์เป็นการสื่อสารทัศนคติที่มีต่อประเด็นทางสังคมอย่างมีเหตุผลและเป็นระบบ โลกสาธารณะ (เช่น สื่อสังคมออนไลน์, การแสดงความคิดเห็นสาธารณะ) เป็นประเด็นร่วมสมัยที่สำคัญ ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องฝึกฝนการรวบรวมข้อมูล การจัดโครงสร้างความคิด และการใช้ภาษาที่เป็นกลางเพื่อนำเสนอความคิดเห็นที่ลึกซึ้งและน่าเชื่อถือในรูปแบบเรียงความ (คำนำ, เนื้อเรื่อง, สรุป)

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายโครงสร้างและองค์ประกอบหลักของการเขียนเรียงความเชิงวิเคราะห์ได้ (K)
2. นักเรียนสามารถกำหนดหัวข้อ, วางโครงร่างเรียงความ และเขียนคำนำที่สามารถดึงดูดผู้อ่านได้ (P)
3. นักเรียนสามารถรวบรวมประเด็นย่อยและข้อมูลสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับ "โลกสาธารณะ" เพื่อใช้ในการเขียน (P)
4. นักเรียนมีวิจารณญาณในการเลือกใช้ข้อมูล และมีความรับผิดชอบต่อการนำเสนอความคิดเห็นในที่สาธารณะ (ชื่อตรงต่อข้อมูล) (A)

4. สาระการเรียนรู้

- โครงสร้างและองค์ประกอบของเรียงความเชิงวิเคราะห์ (คำนำ, เนื้อเรื่อง, สรุป)
- เทคนิคการเขียนคำนำที่ดึงดูดใจ (การตั้งคำถาม, การอ้างอิงสถิติ, การเล่าเรื่องนำ)
- การสร้างประโยคหัวข้อ (Topic Sentence) ในย่อหน้าเนื้อเรื่องเพื่อควบคุมประเด็นการวิเคราะห์ประเด็น "โลกสาธารณะ" ที่น่าสนใจ เช่น Social Media กับสุขภาพจิต
- การแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง (Hate Speech vs. Freedom of Speech)
- การสร้างภาพลักษณ์ในโลกออนไลน์

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิด: "นักเรียนคิดว่า 'โลกสาธารณะ' ในยุคนี้คืออะไร? และมีประเด็นอะไรที่น่าวิเคราะห์?" (ให้นักเรียนยกตัวอย่างข่าว/เหตุการณ์ใน Social Media)
2. ครูอธิบายว่าการวิเคราะห์ประเด็นเหล่านี้ต้องใช้ทักษะการเขียนเรียงความที่เป็นระบบและมีเหตุผล
3. แจ้งวัตถุประสงค์: นักเรียนจะได้เรียนรู้การวางโครงสร้างเรียงความเชิงวิเคราะห์

ขั้นสอน

1. บรรยายโครงสร้าง (K): ครูทบทวนโครงสร้างเรียงความ (คำนำ-เนื้อเรื่อง 3-4 ย่อหน้า-สรุป) และเน้นย้ำหน้าที่ของแต่ละส่วน
2. เน้นเทคนิคคำนำ (P): ครูยกตัวอย่างคำนำที่ดีและไม่ดี พร้อมทั้งสอนเทคนิคการเขียน ประโยคจุดยืน (Thesis Statement) ในย่อหน้าคำนำ
3. Brainstorm ประเด็น (P): ให้นักเรียนเลือกประเด็นจาก "โลกสาธารณะ" ที่ตนสนใจมากที่สุด 1 ประเด็น และรวบรวมข้อมูลสนับสนุนเบื้องต้น (เช่น สถิติ/ตัวอย่างข่าว)
4. มอบหมายใบงาน: แจก ใบงานที่ 11: โครงร่างการเขียนเรียงความ (โลกสาธารณะ) ให้นักเรียนลงมือวางโครงร่างเรียงความของตนเอง (เน้นการเขียนประโยคจุดยืนและการกำหนดหัวข้อย่อย)

ขั้นสรุป

1. นำเสนอคำนำ ครูสุ่มนักเรียน 4-5 คน ให้อ่านประโยคจุดยืน และ/หรือ คำนำที่ร่างไว้ในใบงาน
2. ครูและเพื่อนร่วมชั้นติชมโครงร่าง (เน้นความชัดเจนและตรรกะ)
3. สรุปความรู้ การเขียนเรียงความที่ดีเริ่มต้นจากการวางโครงสร้างที่ชัดเจนและประเด็นที่หนักแน่น
4. มอบหมายงาน ให้นักเรียนเขียนเนื้อหาและสรุปตามโครงร่างที่วางไว้เป็นการบ้าน

การวัดและประเมินผล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์และความสมเหตุสมผลของ ใบงานที่ 11 โครงร่างการเขียนเรียงความ (K, P)

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- ตัวอย่างเรียงความเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับประเด็นทางสังคม/เทคโนโลยี (จากหนังสือพิมพ์หรือบทความออนไลน์)
- แผนภาพโครงสร้างเรียงความ (Visual Aid)
- ใบงานที่ 11 โครงร่างการเขียนเรียงความ (โลกสาธารณะ)

7. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K)	ตรวจสอบความถูกต้องของการจัดโครงสร้าง เรียงความ	ใบงานที่ 11	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินร้อยละ 70
ด้านทักษะ (P)	ประเมินความชัดเจนของประโยคจุดยืน (Thesis Statement) และความสมเหตุสมผลของหัวข้อ ย่อย	เกณฑ์การ ประเมินใบงาน	ผ่านในระดับดีขึ้นไป
ด้าน คุณลักษณะ (A)	สังเกตความสนใจในประเด็นทางสังคม และความ ละเอียดรอบคอบในการวางแผนงาน	แบบสังเกต พฤติกรรม	ผ่านในระดับดีขึ้นไป

ใบงานที่ 11:โครงการเขียนเรียงความ (โลกสาธณะ)

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกประเด็นจากโลกสาธณะที่สนใจ และวางโครงการเขียนเรียงความเชิงวิเคราะห์

ส่วนที่ 1 การกำหนดหัวข้อและจุดยืน

องค์ประกอบ	รายละเอียด/คำตอบ
1. หัวข้อเรียงความ	(ตั้งชื่อเรื่องที่นำเสนอและสื่อถึงประเด็นวิเคราะห์)
2. ประโยคจุดยืน (Thesis Statement)	(เขียนสรุปความคิดเห็นหลักของเรียงความนี้ใน 1 ประโยค)

ส่วนที่ 2 โครงร่างตามองค์ประกอบ

ส่วนประกอบ	หน้าที่ของส่วนนี้	หัวข้อ/ประเด็นย่อยที่ต้องการเขียน
คำนำ	ดึงดูดความสนใจ และระบุประโยคจุดยืน	(ร่างคำนำย่อๆ พร้อมประโยคจุดยืน)
เนื้อเรื่อง 1	นำเสนอเหตุผล/ประเด็นสนับสนุนที่ 1	(หัวข้อ: ประเด็นย่อยที่ 1 เช่น ผลกระทบด้านลบ)
เนื้อเรื่อง 2	นำเสนอเหตุผล/ประเด็นสนับสนุนที่ 2	(หัวข้อ: ประเด็นย่อยที่ 2 เช่น ตัวอย่าง/สถิติ)
เนื้อเรื่อง 3	นำเสนอเหตุผล/ประเด็นสนับสนุนที่ 3 (ถ้ามี)	(หัวข้อ: ประเด็นย่อยที่ 3 เช่น แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะ)
สรุป	สรุปประเด็นหลักทั้งหมด และทิ้งท้ายให้ผู้อ่านคิดต่อ	(ร่างสรุปย่อๆ ที่ย้ำจุดยืน)

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 11 โครงการเขียนเรียงความ

ประเด็นการประเมิน	4 คะแนน (ดีมาก)	3 คะแนน (ดี)	2 คะแนน (พอใช้)	1 คะแนน (ต้องปรับปรุง)
1. ความชัดเจนของประโยคจุดยืน (K)	ประโยคจุดยืนมีความชัดเจน, น่าสนใจ, และระบุขอบเขตของเรียงความได้ครบถ้วน	ประโยคจุดยืนชัดเจน, สามารถสื่อความคิดเห็นหลักได้	ประโยคจุดยืนยังกว้างเกินไป หรือไม่ สามารถระบุความคิดเห็นที่ชัดเจนได้	ขาดประโยคจุดยืนหรือไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ
2. การจัดโครงสร้าง (P)	โครงร่างครบถ้วนตามหลักการ (คำนำ-เนื้อเรื่อง-สรุป), หัวข้อในเนื้อเรื่องมีความต่อเนื่องและเป็นเหตุผลสนับสนุนที่ดี	โครงร่างครบถ้วน, แต่หัวข้อในเนื้อเรื่องขาดความเชื่อมโยงกันเล็กน้อย	โครงร่างหลักครบถ้วน, แต่หัวข้อย่อยยังมีความคลุมเครือ หรือเป็นประเด็นซ้ำซ้อน	โครงสร้างไม่ครบถ้วนตามองค์ประกอบที่กำหนด

3. ความเหมาะสมของประเด็น (A)	หัวข้อและประเด็นย่อยที่เลือกมีความลุ่มลึก, เป็นประเด็นเชิงวิเคราะห์, และสะท้อนมุมมองเชิงวิจรรณญาณต่อโลกสาธารณะ	หัวข้อมีความเกี่ยวข้องกับโลกสาธารณะ, สามารถนำไปวิเคราะห์ต่อได้	หัวข้อเป็นเพียงข้อเท็จจริง หรือเป็นประเด็นที่ผิวเผินเกินไป	หัวข้อไม่เกี่ยวข้องกับโลกสาธารณะ หรือเป็นเรื่องส่วนตัว
------------------------------	--	--	--	--

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนนรวม (เต็ม 12 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
10 - 12	ดีมาก
7 - 9	ดี
4 - 6	พอใช้ (ผ่านเกณฑ์)
1 - 3	ต้องปรับปรุง (ไม่ผ่านเกณฑ์)

บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักย่อมมีทุกข์) เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง..... เวลา 1 ชั่วโมง

1. การจัดการเรียนรู้

- ☐ สอนได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ มีตัวชี้วัด/จุดประสงค์ K P A
- ☐ มีการบูรณาการด้านคุณธรรม/การด้านทุจริต/หน้าที่พลเมือง/หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ☐ สอนไม่ได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจาก

.....
.....

2. การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

- ☐ จำนวนนักเรียนที่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ
- ☐ จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ

3. ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

- 1
- 2
- 3

4. ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

5. แนวทางแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเกษราภรณ์ ปัญญา)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักย่อมมีทุกข์) เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ม. 5/2 ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคได้ตรงตามวัตถุประสงค์ (เน้นการใช้สำนวน)

ตัวชี้วัด ม. 5/4 สังเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ (เสริมด้านภูมิปัญญาภาษา)

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

สำนวนไทย สุภาษิต และคำพังเพย เป็นมรดกทางภูมิปัญญาที่สะท้อนให้เห็นถึงความคิด ค่านิยม และการสั่งสอนของบรรพบุรุษ การเรียนรู้สำนวนไม่เพียงแต่เข้าใจความหมายที่ซ่อนอยู่ (ความหมายโดยนัย) เท่านั้น แต่ยังรวมถึงการสามารถแยกแยะความแตกต่างของแต่ละประเภท การนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการประยุกต์ใช้เป็นข้อคิดในการดำเนินชีวิต

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง สำนวน, สุภาษิต, และคำพังเพย ได้อย่างถูกต้อง (K)
2. นักเรียนสามารถตีความหมายโดยนัยของสำนวนที่กำหนดให้ และนำไปสร้างสถานการณ์การใช้ในประโยคได้ (P)
3. นักเรียนสามารถสังเคราะห์ภูมิปัญญาจากสำนวนไทย เพื่อนำมาเป็นข้อคิดในการดำเนินชีวิต (P)
4. นักเรียนเห็นคุณค่าของภาษาไทย และมีความภูมิใจในการใช้สำนวนไทยในการสื่อสาร (A)

4. สาระการเรียนรู้

- ความหมายและลักษณะเฉพาะของสำนวน, สุภาษิต, คำพังเพย
- ตัวอย่างสำนวนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและคุณธรรม (เช่น *เข้าตาจน*, *คลื่นใต้น้ำ*, *เดินตามหลังผู้ใหญ่หมาไม่กัด*)
- การตีความความหมายโดยนัยและการใช้สำนวนในบริบทที่ถูกต้อง
- การประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาจากสำนวนในการดำเนินชีวิตและการแก้ปัญหา

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูเขียนประโยคที่มีสำนวน 1 ประโยคบนกระดาน เช่น "เขาทำงานแบบจับปลาสองมือ จนสุดท้ายก็ไม่ได้อะไรเลย" และถามว่านักเรียนเข้าใจความหมายของวลีที่ขีดเส้นใต้หรือไม่
2. ครูทบทวนความรู้เดิม "สำนวน สุภาษิต และคำพังเพย ต่างกันอย่างไร?" (เน้น สำนวน = ถ้อยคำ, สุภาษิต = สอน/บอก, คำพังเพย = เปรียบเทียบ)
3. แจ้งวัตถุประสงค์ วันนี้เราจะเรียนรู้การตีความและการนำไปใช้จริง

ขั้นสอน

1. กิจกรรม "จับคู่ภูมิปัญญา" ครูนำเสนอสำนวน สุภาษิต คำพังเพย (ประมาณ 8-10 ชุด) ให้นักเรียนช่วยกันจำแนกประเภท และตีความหมายโดยนัยที่ถูกต้อง
2. กิจกรรม "สำนวนสร้างสถานการณ์" แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม (3-4 คน) แจก ใบงานที่ 12 สำนวนสร้างบริบท
3. นักเรียนปฏิบัติ แต่ละกลุ่มสุ่มจับสำนวนที่กำหนดให้ 3 สำนวน จากนั้นช่วยกันวิเคราะห์ความหมาย และสร้างประโยค/บทสนทนาที่ใช้สำนวนนั้นได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องตามบริบท (เน้นการใช้ภาษาที่ตรงตามวัตถุประสงค์)
4. ครูสุ่มให้ตัวแทนกลุ่มออกมาแสดงบทบาทจำลองการใช้สำนวนในบทสนทนาสั้น ๆ เพื่อเน้นการนำไปใช้จริง

ขั้นสรุป

1. สรุปความรู้: ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปหลักการจำแนกสำนวน สุภาษิต คำพังเพยอีกครั้ง
2. ตั้งคำถามเชิงสังเคราะห์: "สำนวนใดที่สะท้อนถึงค่านิยมของคนไทยได้ชัดเจนที่สุด และเรานำมาใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างไร?"
3. มอบหมายงาน

การวัดและประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องของการจำแนกประเภทและการสร้างประโยคใน ใบงานที่ 12 (K, P)

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- บัตรคำสำนวน สุภาษิต คำพังเพย (สำหรับกิจกรรมจับคู่)
- แผนภาพสรุปความแตกต่างของสำนวนแต่ละประเภท
- ใบงานที่ 12 สำนวนสร้างบริบท

7. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K)	ตรวจสอบการจำแนกประเภทและการตีความหมายโดยนัย	ใบงานที่ 12	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70
ด้านทักษะ (P)	ประเมินทักษะการนำเสนอไปใช้สร้างประโยชน์/บทสนทนาได้อย่างถูกต้อง	เกณฑ์การประเมินใบงาน (ข้อ 2)	ผ่านในระดับดีขึ้นไป
ด้าน คุณลักษณะ (A)	สังเกตความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม และการเห็นคุณค่าภาษาไทย	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านในระดับดีขึ้นไป

ใบงานที่ 12 สำนวนสร้างบริบท

คำชี้แจง ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมต่อไปนี้ตามคำสั่ง (คะแนนเต็ม 12 คะแนน)

ส่วนที่ 1 การจำแนกประเภท (K)

จงจำแนกข้อความต่อไปนี้ว่าเป็น สำนวน (ส), สุภาษิต (ช), หรือ คำพังเพย (พ) พร้อมให้ความหมายโดยย่อ

ข้อความ	ประเภท	ความหมายโดยย่อ
1. ปลุกเร้าตามใจผู้อยู่		
2. มือไม่พายเอาเท้าราน้ำ		
3. รักดีห้ามจู้ รักชั่วห้ามเส		

ส่วนที่ 2 การประยุกต์ใช้สำนวน (P)

จงเลือกสำนวนที่กำหนดให้ 1 ข้อ แล้วนำไปเขียนสร้างเป็น สถานการณ์/บทสนทนาสั้น ๆ ที่แสดงให้เห็นว่าสามารถใช้สำนวนนั้นได้อย่างถูกต้องตามความหมาย (ความยาวอย่างน้อย 3 บรรทัด)

สำนวนที่เลือก (วงกลม) ผักชีโรยหน้า / น้ำลดตอผุด / ความวัวไม่ทันหาย ความควายเข้ามาแทรก

สำนวนที่เลือก	สถานการณ์/บทสนทนาที่ใช้สำนวนอย่างถูกต้อง
.....	

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 12 สำนวนสร้างบริบท

ประเด็นการประเมิน	4 คะแนน (ดีมาก)	3 คะแนน (ดี)	2 คะแนน (พอใช้)	1 คะแนน (ต้องปรับปรุง)
1. การจำแนกประเภทและความหมาย (K)	จำแนกประเภทของสำนวนทั้ง 3 ข้อได้ถูกต้อง พร้อมตีความหมายโดยย่อได้ชัดเจน	จำแนกประเภทของสำนวนถูกต้อง 2 ข้อ และตีความหมายได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	จำแนกประเภทถูกต้อง 1 ข้อ หรือตีความหมายได้ไม่ชัดเจน	จำแนกประเภทและตีความหมายผิดพลาดทั้งหมด
2. การใช้สำนวนในบริบท (P)	สร้างสถานการณ์หรือบทสนทนาที่สอดคล้องกับความหมายของสำนวนที่เลือก, ใช้ภาษาได้สละสลวยและถูกต้อง	สร้างสถานการณ์ที่สอดคล้องกับความหมายของสำนวน แต่การใช้ภาษายังไม่สละสลวยเท่าที่ควร	สร้างสถานการณ์ได้ แต่การใช้สำนวนยังไม่เหมาะสมกับบริบทที่สร้างขึ้น	สถานการณ์ที่สร้างขึ้นไม่สอดคล้องกับความหมายของสำนวนเลย
3. การใช้ภาษาในการเขียน (P)	ใช้ภาษาในการเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาไทย, เรียบเรียงประโยคชัดเจน	ใช้ภาษาถูกต้อง, มีข้อผิดพลาดเล็กน้อยที่ไม่ได้กระทบต่อความหมาย	มีข้อผิดพลาดทางภาษาหลายจุด ทำให้ความหมายคลุมเครือ	มีข้อผิดพลาดทางภาษามาก ทำให้ไม่เข้าใจความหมาย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนนรวม (เต็ม 12 คะแนน)	ระดับคุณภาพ
10 - 12	ดีมาก
7 - 9	ดี
4 - 6	พอใช้ (ผ่านเกณฑ์)
1 - 3	ต้องปรับปรุง (ไม่ผ่านเกณฑ์)

บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มัทนะพาธา (มีรักย่อมมีทุกข์) เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง..... เวลา 1 ชั่วโมง

1. การจัดการเรียนรู้

- ☐ สอนได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ มีตัวชี้วัด/จุดประสงค์ K P A
- ☐ มีการบูรณาการด้านคุณธรรม/การด้านทุจริต/หน้าที่พลเมือง/หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ☐ สอนไม่ได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจาก

.....
.....

2. การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

- ☐ จำนวนนักเรียนที่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ
- ☐ จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน คน คิดเป็นร้อยละ

3. ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

- 1
- 2
- 3

4. ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

5. แนวทางแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเกษราภรณ์ ปัญยาง)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ